

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009****Torsdag den 8. oktober 2009 kl. 16.00****Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsorden ()
2. Indkaldelse af stedfortræder for Tina Bostrup (2009-133763)
3. Bo Normander indtræder midlertidigt i Sundheds- og Omsorgsudvalget (2009-133783)
4. Bevillingsmæssige ændringer - August 2009 (2009-110497)
4. Status på sponsorsøgning til Københavns Kommunes klimainitiativer (2009-53636)
6. Nørrebrogade, Projektforslag for 1. etape (2009-75793)
7. Anlæg af klatrevæg i BaNanna Park (2009-77497)
8. Plejeboliger i Ørestaden (2009-74503)
9. Frigivelse af internt lån til ombygning af Njalsgården (2009-79766)
10. Gennemgribende renovering af Søfartsmonumentet - Langelinje (2007-41401)
11. Anvendelse af 2 mio. kr. fra grundbudgettet på Bostedet Jens Warmings Vej 56 i stedet for på Bostedet Sjøløv Boulevard 155 (2008-155555)
12. Godkendelse af igangsættelse af omstilling på døgninstitutionsområdet, herunder godkendelse af lejekontrakt for Egelundsvej samt status på 14 nye pladser for utilpassede og kriminalitetstruede unge (2009-97887)
13. Opsigelse af driftsoverenskomst med Hyltebjerggaard (2009-118074)
14. Valg af statsgaranti/selvbudgettering (2009-115967)
15. Meddelelse om kirkeligningen 2010 (2009-134912)
16. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2010 (2009-117427)
17. 2. behandling af budgetforslag 2010 og budgetoverslagsårene 2011-2013 (2009-105034)
18. Leje af lokaler til voksenteam (Fortrolig)
19. Salg (Fortrolig)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg har ringet med klokken to gange, men vi bliver nødt til at trække det, vi er ikke beslutningsdygtige, vi mangler nogle medlemmer. Så indtil vi har de medlemmer, kan mødet ikke starte... Ja, så nåede vi op på de 28 medlemmer, og så kan jeg sige god eftermiddag, og at mødet er åbnet.

Inden vi går i gang med at andenbehandle sagen om kommunens budget, så skal vi først behandle en række øvrige sager, da vi aflyste mødet den 1. oktober. Jeg har en hel del at fortælle jer her i starten.

Jeg har modtaget afbud fra Majbritt Mamsen, Louise Frevert, Ninna Thomsen, Hamid El Mousti, Katrina Feilberg og Winnie Larsen-Jensen, der alle er syge. Thor Grønlykke, Martin Hirsch, Morten Westergaard, Margrethe Wivel, Lars Rasmussen og Winnie Berndtson er forhindret på grund af arbejde.

Som I ved, så er der den særlige regel, at der kan indkaldes stedfortræder i forbindelse med almindeligt forfald, når kommunen andenbehandler sit budget. Suppleanten kan kun indtræde i forbindelse med behandlingen af de sager, der omhandler budgettet for 2010, dvs. sagerne 14-17 på den udsendte dagsorden. Til budgetsagerne indkaldes Lise Helweg for Martin Hirsch.

Da Majbritt Mamsen, Winnie Larsen-Jensen og Hamid El Mousti er syge, kan suppleanten for disse medlemmer deltage i hele mødet. For Majbritt Mamsen indkaldes Rasmus Jarlov, for Winnie

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

Larsen-Jensen indkaldes Anna Saakwa, og for Hamid El Mousti indkaldes Stig Ekman. De nævnte er rette stedfortrædere, og de er lovligt indkaldt.

Er der nogen, der har bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er indkaldelserne godkendt. Jeg byder derfor velkommen til Stig Ekman, og det kan være, de andre kommer.

(*Forsamlingen rejste sig*)

=====

1. Godkendelse af dagsorden

Der er udsendt en dagsorden med i alt 18 punkter, hvor en sag skal behandles for lukkede døre. Herudover har jeg modtaget en sag til behandling uden for dagsordenen, og den behandles for lukkede døre, og den omhandler salg. Jeg foreslår, at vi behandler sagen som sidste sag på lukket dagsorden.

Sagerne 14-17, der alle omhandler budgetforslaget, behandles under ét i lighed med tidligere år. Jeg skal henlede jeres opmærksomhed på afstemningsprogrammet, der viser oversigten over den forventede afstemningsrækkefølge ved aftenens budgetafstemninger. Såfremt der skulle være spørgsmål hertil, så må I meget gerne rette dem til sekretariatet. Sekretariatet har gjort sig stor umage med afstemningsprogrammet i år. Det er meget kort. Dels skyldes det det brede forlig, hvor alle partier står bag aftalen, dels skyldes det, at sekretariatet har haft kontakt til løsgængerne med henblik på at afklare særlige ønsker til afstemningen. De ønsker, vi har fået, er der taget hensyn til.

Der vil endvidere blive omdelt et rettelsesblad, hvor en række tekniske ændringer til afstemningsprogrammet fremgår.

Er der nogen, der har bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er der ikke, så er dagsordenen godkendt.

Så lige til sidst vil jeg bare understrege, at der under behandlingen af budgettet vil være mulighed for korte bemærkninger i første runde, hvis nogen skulle have lyst til det, for, at vi får denne her lidt mere levende debat. Vi har ikke lagt op til, at vi holder pause imellem de ordinære sager og budgetsagerne. Hvis nu mødet mod forventning skulle trække længere ud, så kan der selvfølgelig altid indlægges en pause.

Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, og så går vi i gang med dagsordenen.

2. Indkaldelse af stedfortræder for Tina Bostrup (2009-133763)

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Tina Bostrup (B), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 25. september 2009 og indtil videre. 1. stedfortræder Bo Normander (B) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi byder velkommen til Bo Normander.

(*Forsamlingen rejste sig*)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

3. Bo Normander indtræder midlertidigt i Sundheds- og Omsorgsudvalget (2009-133783)

Meddelelse om, at Bo Normander (B) indtræder som midlertidigt medlem i Sundheds- og Omsorgsudvalget fra den 8. oktober 2009 i Tina Bostrups (B) orlovsperiode.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

4. Bevillingsmæssige ændringer - August 2009 (2009-110497)

Indstilling om,

1. at de foreslåede bevillingsmæssige omplaceringer på ca. 476 mio. kr. af teknisk karakter godkendes, jf. bilag 1-5,
2. at de foreslåede tekniske omplaceringer med modpost på kommunens kasse med likviditetsvirkning på -12,1 mio. kr. godkendes jf. bilag 6.
3. at den i overførselssagen foretagne varige budgetkorrektio n som følge af afskaffelsen af dækningsafgiften på kommunale ejendomme tilbageføres jf. bilag 7, samt at den nye varige korrektio n foretages jf. bilag 8.
4. at de foreslåede bevillingsændringer i forbindelse med DUT-kompensationen på 33,4 mio. kr. godkendes, jf. bilag 9.
5. at udvalgenes servicemåltal korrigeres jf. bilag 10 på baggrund af bilag 1-5 og 7-9., samt
6. at Københavns Kommunes samlede servicemåltal opjusteres med ca. 62,5 mio. kr. til 21,946 mia. kr. som følge af kommuneaftalen for 2010 samt tildeling af nye opgaver (DUT) (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

5. Status på sponsorsøgning til Københavns Kommunes klimainitiativer (2009-53636)

Indstilling om,

1. at den i indstillingen beskrevne status på sponsorarbejdet tages til efterretning,
2. at de reservede midler på i alt 5,5 mio. kr. i puljen til klimatopmødet under Økonomiudvalget udmøntes til at dække finansieringen af de af BR besluttede klimaaktiviteter: Borgmestertopmødet, Børnetopmødet og Klima+ samt øvrige klimaaktiviteter i forbindelse med klimatopmødet som beskrevet i indstillingens økonomiafsnit, samt
3. at 3,8 mio. kr. af de 5,5 mio. kr. omdisponeres fra anlæg til drift og at de bevillingsmæssige ændringer i økonomiafsnittet godkendes. (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

6. Nørrebrogade, Projektforslag for 1. etape (2009-75793)

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

1. at det planlagte projektforslag for 1. etape af Nørrebrogade anvendes som baggrund for et endeligt detailprojekt,
2. at der bliver brede cykelstier på hele strækningen mellem søerne og Nørrebro Runddel, idet muligheden for bredere fortove visse steder også afsøges,
3. at hastigheden på Nørrebrogade sænkes til 30 km/t i stedet for 40 km/t, forudsat politiets samtykke,
4. at trafikforsøget på Nørrebrogade forsættes i 2010 frem til anlæg af 1. etape,
5. at busslusen ved Nørrebrohallen åbnes for gennemkørsel snarest muligt, samt at forbuddet mod lige ud kørsel på Nørrebrogade hen over Nørrebro Runddel fra forsøgets første fase samtidig genindføres,
6. at åbningen af busslusen ved Nørrebrohallen for gennemkørsel evalueres i januar 2010 forud for beslutning om Nørrebrogades etape II,
7. at der udvikles en plan for Elmegade,
8. at trafikforsøget i Elmegade opretholdes i 2010 frem til planen for gaden er behandlet i Teknik- og Miljøudvalget.
9. at opretholde trafikforsøget i Mimersgade frem til det bliver muligt at etablere en permanent bussluse, der hvor den grønne cykelrute krydser Mimersgade jf. Trafik og Byrumsplanen for Mimersgadekvarteret.
10. at Teknik- og Miljøudvalget tager evalueringsrapport omkring de trafikale konsekvenser af justeringerne i forsøgets fase 2 til efterretning.
11. at der frigives en anlægsbevilling på 4 mio. kr. på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg funktion 2.28.23.3 i 2009, til den videre projektering af Nørrebrogade og udbud af 1. etape. De 4 mio. kr. er finansieret af Teknik- og Miljøudvalgets anlægsramme.

Det bemærkes, at anlægsbevillingen på 4 mio. kr. til projektering og udbud af projektet på Nørrebrogade gives under forudsætning af, at der afsættes midler til Helhedsplan for Nørrebrogade ved forhandlingerne for Budget 2010. Herudover bemærkes til samme at-punkt, at de 4 mio. kr. skal fremrykkes fra Teknik- og Miljøudvalgets ramme i 2010 til 2009, hvorfor følgende tekniske bemærkning tilføjes:

Midlerne skal fremrykkes fra 2010 til 2009, hvorfor Teknik- og Miljøudvalget gives en tillægsbevilling på 4,0 mio. kr. i 2009 på ovenstående bevilling og funktion, med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (Kassen). I 2010 nedskrives Teknik- og Miljøudvalgets anlægsramme med 4,0 mio. kr. De bevillingsmæssige ændringer indarbejdes i udvalgenes budgetrammer. Eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme (bilag 12).

12. at det indgår i forhandlingerne for Budget 2010, at der i budgetåret 2010 gives et rammeløft på 37,5 mio. kr. (2010 p/1) på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 til anlæggelse af 1. etape af Nørrebrogade og udvikling af en plan for Elmegade.

13. at der, såfremt det besluttet i Budget 2010 ikke at afsætte midler til Nørrebrogade, frigives 1,5 mio. kr. på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg funktion 2.28.23.3 i 2009, til at fjerne trafikforsøget på Nørrebrogade.

(Teknik- og Miljøudvalget)(Standsningsret)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er Karin Storgaard, der i Teknik- og Miljøudvalget har benyttet sig af sin standsningsret til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Karin Storgaard (O): Det er ganske rigtigt, det er Dansk Folkeparti ved mig, der har standset sagen. Det har vi gjort, fordi vi er af den opfattelse, at man ikke har behandlet sagen ordentligt, og frem for alt man har ikke lyttet til det, de forretningsdrivende og heller ikke en del af borgerne mener.

Jeg har i formiddags været derude i forbindelse med, at Dansk Folkeparti havde en lille happening derude, hvor vi delte nogle flyers ud. Derfor har jeg taget en runde på Nørrebrogade ... jeg synes, der er lidt snak, jeg skal lige have lidt ro, så jeg kan høre, hvad jeg selv siger.

Men jeg startede ved Fælledvej og gik ned til Runddelen. Jeg må konstatere, at der er 10 forretninger, der er lukket, og der er 2 af forretningerne, som har et skilt på, hvor der står "afstås", og det har de haft igennem et stykke tid. Derudover er der en hel del forretninger, som åbenbart ejes af indvandrere, og man kan se, at der foregår en eller anden aktivitet, men de er ikke åbnet, selv om klokken er 11-12 stykker om middagen.

Jeg har været inde i nogle butikker og aflevere de flyers, vi har lavet, og jeg må søreme meddele jer, at beklageligvis var der ikke nogen af de butikker, der lå i det område, der er ramt af lukning og også vil blive det fremover, der syntes, det var en god ide at holde Nørrebrogade lukket. Det synes jeg er tankevækkende.

Der er jo nogle af medlemmerne herinde i Borgerrepræsentationen, der har talt om, at der var kommet mange nye cafeer, og det var så dejligt, men der er altså ikke spor dejligt ved at se Nørrebrogade derude i øjeblikket. Der er, hvis jeg skal være meget flink og rar, måske 2 nye cafeer, så det er ikke, fordi der er kommet alverden. Der er stadig væk trafikale problemer i sidegaderne. Det er sådan, at bilerne holder i anden position, fordi der ikke er nogen parkeringspladser, og der er altså nogle, der er nødt til at parkere derude. Busserne kører slalomkørsel derude, fordi gaden er indrettet på det lukkede område, så man ikke kan køre anderledes.

Jeg har også bemærket, at Movia har snakket om, at man måske bliver nødt til at hæve priserne, hvis indtjeningen ikke er, som man regner med. Man har jo skåret noget af busdriften væk. Det synes jeg også var nødvendigt, fordi alle de busser lå jo lige i halen på hinanden, når de kørte igennem.

Det er meget beklageligt, at man stadig væk ikke er blevet klogere. I snart 1 år har man haft den prøveordning, og der har været problemer rundtomkring. Nu vil man så åbne busslusen ude på Ydre Nørrebro ved Nørrebrohallen, og det er selvfølgelig en god ting, fordi så er der ikke lukket af der, så bliver der noget mere plads. Men jeg kan ikke rigtig finde ud af, om det så også betyder, at man må køre igennem på det stykke, hvor man i øjeblikket ikke må køre igennem.

Det er også rart at konstatere, at man har styr på, når man nu laver sådan en ordning, de biler, der kører igennem, som faktisk taget ikke må køre igennem, det har man styr på, det kan jeg se.

Derfor mener vi i Dansk Folkeparti, at alt det, der er sket her, det betyder, at Nørrebrogade ikke skal lukkes, Nørrebrogade skal genåbnes. Ved I, hvad det koster at holde gaden lukket? Det ved jeg ikke, om man har sat sig ind i. Det koster altså 38 mio. kr. at lukke Nørrebrogade. Synes man ikke, at de penge kunne være brugt meget bedre, f.eks. til kollektiv trafik og til nogle cykelstier, cykelparkeeringspladser. Det tænker man slet ikke over. Det vil man ellers gerne have i alle andre forbindelser men ikke lige med Nørrebrogade.

Nørrebrogade har ændret sig meget, hvis man går et år tilbage og så ser på det nu. Jeg tror, det vil være en god ide, hvis man havde været ude og se på det. Jeg ved godt, det er travle tider, og man måske ikke lige har lyst til at tage en tur på Nørrebrogade.

En anden af de interessante ting, som flertallet har omtalt, det er jo alle de her cykler, der kører igennem Nørrebrogade, altså jeg må indrømme, på de tider, jeg har været der, undtagen hvis jeg er der ved otte-, nitiden om morgenen og så om eftermiddagen, jamen så er der faktisk taget ikke ret mange cykler. Så jeg ved ikke, hvor man får alle de cykler fra, der kører igennem om dagen, der kommer ikke nogen, og dem der kommer morgen og aften, det er nogle, der kører igennem, de kommer ude fra, og det giver altså ikke noget handel.

Nu må jeg desværre ikke sige mere i den her omgang, så jeg kommer igen senere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Lars Berg Dueholm (V): Tak for det. Jeg skal gøre det kort. Vi fra Venstres side er til fulde enig i det, som Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti har sagt om Nørrebrogade og udviklingen derude og de uheldige konsekvenser, der er af trafiklukningsforsøget på Nørrebrogade.

Det er derfor ikke nogen hemmelighed, at vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger. Vi har fra de borgerlige partier og Dansk Folkepartis side foreslået, at de midler, som ellers skulle gå til en lukning af Nørrebrogade, bruges på en generel forbedring af den kollektive trafik i Københavns Kommune. Det vil der også blive stillet ændringsforslag til budgettet om, når vi kommer så langt senere på aftenen.

Jeg vil blot benytte muligheden her for at læse en protokolbemærkning op, som vi fra Venstres side har tænkt os at give i dag som forklaring på vores stemmeafgivning:

"Venstre mener, at den fremlagte ændring af Nørrebrogade vil betyde, at bilister sendes ud på lange omveje gennem mindre gader og allerede overbelastede gadekryds. Det er til fare for cyklister, bilister, fodgængere og miljø. Samtidig vil ændringen betyde, at den ellers livlige forretningsgade vil opleve butiksdød, og med mindre færdsel i gaden vil ikke mindst ældre medborgere opleve gaden som utryk og usikker at færdes på.

Venstre ønsker derfor i stedet, at Nørrebrogade udvikles som Gammel Kongevej, hvor der på en gennemtænkt og succesfuld måde er plads til alle, både cykler, biler, busser og handlende."

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jeg vil gerne benytte mig af denne her lejlighed i aften til at skrue tiden tilbage til september sidste år, tilbage til tiden før trafikforsøget på Nørrebrogade.

Dengang var Nørrebrogade helt ude af trit med den måde, som gaden rent faktisk bruges af københavnernes på. Der kørte dagligt over 55.000 cyklister og buspassagerer på Nørrebrogade. Til sammenligning kørte der altså kun 16.000 biler. Bilisterne udgjorde altså kun, kan man med lidt simpel hovedregning finde frem til, 22 pct. af trafikken. Til gengæld så lagde de beslag på størstedelen af gadearealet, de støjede, de forurenedes luften for fodgængerne, cyklisterne og beboerne. Mange af bilisterne var endda blot på gennemrejse uden noget som helst ærinde på eller omkring Nørrebrogade.

Der var med andre ord et iøjnefaldende behov for at gøre op med den trafikale vanetænkning, hvor bilerne pr. automatik har forrang, selv om de er i mindretal, og i stedet indrettede byrummet efter, hvordan københavnernes rent faktisk færdes, til glæde for det store flertal af buspassagerer, flertallet af cyklister, flertallet af fodgængere, til gavn for beboerne og til gavn for bylivet i området.

Hvordan er det så gået, siden trafikforsøget startede for præcis et år siden? Ja, de seneste tællinger viser – og Karin Storgaard, som jo øjensynligt besøger Nørrebrogade tit og ofte og selv tæller, har sikkert talt, at vi har rigtig mange folk, der står og tæller derude for at have helt styr på, hvad det er for nogle fakta, vi har med at gøre her – fakta er i dag, at der nu kører 36.000 cyklister på Nørrebrogade hver eneste dag. Det er en stigning på hele 26 pct. i forhold til sidste år, det er en stigning på 26 pct. i forhold til sidste år. Det gør gadestrækket ned mod Søerne til en af de gader, hvor der er allerflest mennesker, der cykler.

Jeg skulle hilse og sige, at jeg havde i morges besøg på mit kontor af chefredaktøren for det hollandske cyklistforbunds blad, og de var i København for at lave et temanummer om København, for de ved godt, at vi er meget, meget længere fremme i København, når det handler om at lave fremtidens by.

Buspassagererne har også fået bedre forhold. Det er blevet nemmere og sikrere at stige ind og ud, og busserne når nu så hurtigt frem, at der som sagt har været behov for at justere i køreplanerne.

De forretningsdrivende har fået bedre muligheder for at udstille deres varer udendørs, og der er kommet bedre mulighed for udeservering. Der er etableret læssezoner, så varerne kan komme frem til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

butikkerne uden at genere trafikken, og der er etableret korttidsparkering i sidegaderne, så kunderne kan parkere.

Som man kan se af det billedmateriale, som er lagt rundt på pladserne, eller hvis man cykler en tur ned ad Nørrebrogade, ja, så er vi altså meget, meget, meget langt fra den skrækvision, som Karin Storgaard og Dansk Folkeparti ynder at fremkalde igen og igen om Nørrebrogade som en spøgelsesgade, en skrækvision, som nogle i deres usikkerhed over for forandring krampagtigt har forsøgt at advare om.

Bylivet blomstrer, som man tydeligt kan se på de omdelte billeder, og jeg kan i hvert fald – det kan være, at Karin Storgaard og jeg ikke ser med de samme øjne, det gør vi forhåbentlig ikke – se, at det kvarter, jeg bor i, er fuldt af en masse byliv på gader og veje.

Jeg skal som ansvarlig borgmester ærligt og åbent indrømme, det har jeg gjort mange gange, at der har været nogle processer i den indledende fase, som ikke er foregået optimalt. Københavns Kommune har aldrig nogen sinde tidligere afviklet et trafikforsøg af så omfattende karakter som det her. Men vi har i teknik- og miljøforvaltningen lyttet til de kritiske røster, og vi har også lært af de fejl, der er begået.

Det resultat, som vi står med i dag, og som nu i forbindelse med den budgetvedtagelse, som vi forhåbentlig gør lige om lidt, fra 2010 gøres permanent, ja, den er i høj grad et produkt af de mange nyttige input, som er kommet fra aktive beboere, forretningsdrivende og andre interesserede, som har deltaget i den omfattende dialog.

Trafikforsøget har bl.a. vist os, at det trafikale greb nok var for stramt. Derfor foreslås det også, at man forsøgsvis dropper busslusen oppe ved Nørrebrohallen, men til gengæld genindfører forbud mod ligeudkørsel over runddelen. Der lægges op til, at hastigheden sættes ned til 30 km i timen, det er en passende hastighed for en travl og levende strøggade som Nørrebrogade. Vi ved, at en lavere hastighed giver færre uheld, og den lavere hastighed forhindrer på ingen måde bilister, der har et reelt ærinde, et reelt ærinde på eller omkring Nørrebrogade, i at nå frem – må jeg fortsætte i 2. runde? Tak.

Jeg skal her for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at en hastighedsnedsættelse kun kan gennemføres med politiets godkendelse. Det håber vi lykkes.

Der er også afprøvet nye løsninger i sidegaderne, og det er min opfattelse nu, at tiden er inde til, at der udvikles en egentlig plan for Elmegade. Der skulle jeg hilse og sige, at der blomstrer bylivet også. I Mimergade er der fundet en løsning, som jeg i hvert fald gerne vil være med til at opretholde, indtil der kan etableres en permanent bussluse i gaden.

For mig er der ingen tvivl om, at vi har fundet den rigtige løsning for 1. etape af Nørrebrogade. Trafikforsøgets midlertidige løsninger har ikke i alle tilfælde pyntet på gaden, og nej, der kommer ikke nogen røde prikker i en fremtidig løsning.

Jeg ser meget frem til, at vi får lavet en permanent løsning, den vil stå færdig i løbet af 2011, så kan vi få rigtige cykelstier med kantsten i stedet for opmalede streger. Jeg tror, at det også vil skabe større tryghed for cyklisterne og få endnu flere til at cykle ned ad Nørrebrogade.

Jeg kan varmt støtte vedtagelsen af dagsordenens punkt 6. Lad mig dog lige knytte en enkelt bemærkning til den bredere debat om strøggader i København.

Det er ikke meningen, at Nørrebrogademodellen nu skal eksporteres til andre strøggader i København. Hver gade har sine styrker og sine udfordringer. Amagerbrogade, Istedgade og Østerbrogade er hver især deres helt egen, således som Nørrebrogade også er det.

Til allersidst så vil jeg gøre opmærksom på, at jeg har et mindre teknisk ændringsforslag til indstillingen, da ændringerne i trafikforsøget først endeligt behandles her i oktober og ikke i august som oprindeligt forudsat. Ja, så giver det ikke forvaltningen den fornødne tid til at have en kvalificeret evaluering af åbningen af busslusen ved Nørrebrohallen klar allerede til januar som oprindeligt forslået i den indstilling, som ligger foran jer i punkt 6. Så jeg foreslår derfor, at evalueringen af åbningen af busslusen udskydes til april 2010. Dette har ingen konsekvenser i øvrigt for tidsplanen af 1. etape.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Tak for det.

Anne Vang (A): Hovedsagen for Socialdemokraterne i denne her sag er bedre forhold for cyklister, bedre forhold for busser. Vi har fået begge dele med trafikforsøget på Nørrebro, og derfor ønsker vi at gøre det permanent.

Så er jeg nu også meget glad for, at borgmester Klaus Bondam lovede os, at der ikke skulle være nogen røde prikker. Da jeg selv første gang så trafikforsøget på Nørrebrogade, tænkte jeg, åh dog, vi har givet Nørrebrogade skoldkopper, og det var ikke helt meningen. Vi har som Socialdemokrater været meget optaget af en løsning, hvor folk vidste, hvor de kunne køre, og at det skulle se pænere ud. Derfor glæder vi os rigtig meget til den endelige løsning, den permanente løsning, som der nu også er fundet penge til i budgettet.

Vi har oplevet på Nørrebrogade, når man har gået der, at de steder, hvor der er fundet penge til at lave lidt udvidelse af fortovet, plante et træ osv. f.eks. ud for Cafe Den Røde Hund, er der kommet et utrolig hyggeligt miljø, man kan sidde og nyde en kop kaffe, og det tror jeg, der er rigtig mange københavnere, der har haft glæde af.

Jeg håber, at københavnere også får rigtig stor glæde af den ganske nuancerede løsning, vi er kommet frem til for Nørrebrogade.

Signe Goldmann (F): I alt for mange år har det været en selvfølge, at man indrettede og designede gaderne på bilernes præmisser, også selv om man har talt om, at cyklerne og den kollektive trafik skulle fremmes.

Jeg synes, Nørrebrogade er et rigtig, rigtig godt eksempel på, at vi nu gør op med den vanetænkning, som har domineret.

Vi er også godt klar over, at det har været et forsøg, at det ikke altid har været lige kønt det forsøg og de røde prikker, som der også har været nævnt fra flere andres side. Der har også været problemer med kommunikationen i de tidligere processer, men det er nu, vi skal have det indrettet på en ordentlig måde, det er nu, vi skal indrette det, så det er både kønnere og grønnere og sjovere at gå ned ad Nørrebrogade.

Derfor er vi også rigtig, rigtig glade for Nørrebrogade, som det kommer til at blive fremover, og ikke mindst er vi rigtig glade for, at vi hermed har vist, at vi tør være ambitiøse, når det handler om at indrette byen, så vi tilgodeser cyklerne og de gående og den kollektive trafik.

Morten Kabell (Ø): Det er en god dag i dag med Nørrebrogade. En af venstrefløjens, en af Enhedslistens gamle mærkesager, nemlig en begrænsning af trafikken på brogaderne, bliver gennemført i dag. Jeg synes, der er al mulig grund til at takke Socialdemokratiet, SF og De Radikale for det samarbejde, vi har haft om at stå fast omkring Nørrebrogade.

Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at takke teknik- og miljøborgmesteren for faktisk at have stået fast. Sagen har ikke altid været lige populær, ej heller for ham selv. Sagen med Nørrebrogade er virkelig et godt eksempel på, at bare fordi venstrefløjen står sammen, ja, Klaus Bondam, så går der ikke nødvendigvis brun sovs og røde seler i alting.

Det her er en god dag i dag. Vi får gennemført noget, der faktisk virker, fordi Nørrebrogade og de ting, vi nu permanentgør, jamen det virker faktisk. Vi får flere cykler, det er allerede sket igennem Nørrebrogade. Borgmesteren nævnte en stigning på 26 pct. Det kombineres med, at vi generelt får færre biler på Nørrebro, og oven i købet så får vi den store gevinst, at vi også får hurtigere og flere busser.

Den gamle historie om, at fra 1905, hvor vi havde hestedrevne drosker, og til 2005, hvor vi havde fået busser, over tiden med sporvogne, ja, der kørte linje 5 med præcis den samme gennemsnitshastighed 100 år i træk, ja, den holder ikke længere. Nu kan vi faktisk sige, at det lykkedes os at gennemføre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

en forbedring for den kollektive trafik, det lykkedes os rent faktisk at få gjort noget af det, vi har talt om i mange år, at give folk bedre og hurtigere muligheder for at komme igennem byen.

Så det virker, og permanentgørelsen og den måde, vi nu får bygget gaden om, så den rent faktisk også får et ordentligt udseende, ja, det virker jo rent faktisk og er et udtryk for, at vi forbedrer forholdene for nørrebroerne såvel som for resten af københavnernes.

Fra dele af højrefløjen lyder kritikken, jamen hvorfor gennemfører man ikke forbedringer for den kollektive trafik. Jamen det er faktisk lige præcis det, vi gør. For anlægsudgifter på 37½ mio. kr. har Movia opnået driftsbesparelser på 3-5 mio. årligt, har måttet ændre køreplanen, således at busserne kører hurtigere igennem, således at vi får forbedringer for den kollektive trafik, for den buslinje i Danmark, som, så vidt jeg husker, faktisk har allerflest passagerer. Det vil sige, vi jo faktisk går ind helt konkret og får gennemført en massiv forbedring af den kollektive trafik.

Således får Karin Storgaard faktisk det ud af det, som hun gerne vil have, hun får det bare på en måde, så vi får flere forbedringer. Vi får dem nemlig også for dem, der bor på Nørrebro, og vi får dem for dem, der cykler gennem Nørrebro.

Der bliver fra anden side nævnt Gammel Kongevej som en mulighed. Det er lidt paradoksalt, at man skal nævne en gade som forbillede, en gade, som Frederiksberg har gennemført omlægningen af, og som i bund og grund er endt i et mareridt. På Gammel Kongevej har man flere uheld, end man havde før, på Gammel Kongevej har man større utryghed, end man havde før. Gammel Kongevej er ikke noget eksempel til efterfølgelse. det er meget mærkværdigt, at det lige præcis er den vej, der skal nævnes som værende noget, som vi i Københavns Kommune skal kopiere. Tværtom skal vi faktisk gøre lige det modsatte. Vi skal sørge for, at vi ikke får Gammel Kongevejs-løsninger, vi skal sørge for, at vi gennemfører trafikdæmpninger på vores brogader. Det gælder både Amagerbrogade, Østerbrogade, og når vi når dertil en dag, Vesterbrogade.

Vi skal ikke bare blindt gennemføre forbedringer for bilerne for at sikre, at de kan køre hurtigere igennem, for det er nemlig også blevet konsekvensen på Gammel Kongevej, bilernes hastighed er steget i gennemsnit med 5 km i timen, og det er ikke noget mål, tværtom. Det gavner kun biltrafikken, og det gavner ikke byens borgere.

Det er en stor dag i dag, vi får gennemført forbedringerne på Nørrebrogade, vi får permanentgjort den trafikdæmning af Indre Nørrebro især, som vi længe har ønsket. Det er rigtig godt. Og som sagt tak for samarbejdet til de øvrige partier, der har valgt at stå fast.

Rasmus Jarlov (C): De Konservative vil gerne tilslutte sig Venstres protokolbemærkning om det forbilledlige arbejde på Gammel Kongevej af en i øvrigt også meget forbilledlig kommune.

Bilerne er kommet for at blive, og det er mangel på respekt for mange folks hverdag, at man går efter bilisterne, som om de begår en synd ved at være bilejere. Det kan for mange mennesker ikke lade sig gøre at få hverdagen til at hænge sammen uden en bil, og det bliver man nødt til at respektere og give plads til, hvis man vil kalde sig tolerant, og hvis man vil arbejde for københavnernes og ikke for en eller anden abstrakt ide om, hvordan man synes, at byen skal indrettes.

Vores trafikpolitik går derfor også ud på at gøre hverdagen nem for alle trafikanter, og i de tilfælde, hvor der vitterligt er plads til alle trafikanter, så skal der være det, så skal man ikke gå efter at genere en bestemt gruppe, som man lige har set sig sur på af ideologiske årsager.

Nørrebrogade er så bred, at der bør være plads til alle typer af trafikanter. Jeg cykler der flere gange om ugen, og jeg må sige, at som cyklist – jeg har nemlig ikke selv bil – føler jeg mig lidt til grin over at se en vejbane, som ikke bliver brugt, når jeg ved, at der er en masse tilstødende og parallelle veje, som lider under, at man har lukket for en af hovedvejene ind til København.

På den baggrund stemmer vi selvfølgelig imod det her, og vi synes bestemt ikke, det er nogen stor dag, men det er jo desværre ikke nogen stor overraskelse for os, at venstrefløjen vælger at gennemføre det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan sådan set godt forstå de politikere og de mennesker, som gerne vil have mere plads på Nørrebrogade. Man må også sige, at forsøget på Nørrebrogade har vist, at der er blevet mere plads, at der er blevet mindre trafik, at der er blevet færre butikker, at der er blevet mindre handel. Der er i øvrigt også blevet færre arbejdspladser.

Hvis det er sådan, at vi senere i aften stemmer for at bevilge de 37½ mio. kr. til en total lukning af biltrafik på Nørrebro, jamen så er jeg da helt overbevist om, at de gående, som færdes derude, får masser af plads på fortovene, at de få butikker, der er tilbage, får rigeligt med plads til at yderligere udstille deres ting.

Jeg er da også helt overbevist om, at de, der skal bruge bussen, trygt og sikkert kan gå ind i bussen, fordi der ender med at blive så meget plads på Nørrebro på grund af, at de butikker, de specialbutikker, der er derude, simpelt hen vil forsvinde, fordi deres kundegrundlag forsvinder. Så vil der kun være de butikker, som servicerer lokalområdet derude.

De mennesker, som ikke bor på Nørrebro, som kom der før trafikforsøget for at benytte sig af det liv og de specialbutikker, som var på Nørrebro, vil ikke længere benytte sig af det, de vil nu finde alternativer, og så vil vi se, at der bliver masser af plads på Nørrebro. Der vil blive så meget plads, at der stort set ikke vil være nogen derude, så de få mennesker, som vil opholde sig på Nørrebro og på Nørrebrogade, vil få det hele for sig selv.

Så det, der er pointen her, det er, at det er hovedkulds, hvis vi i forsøget på at skabe mere plads i virkeligheden dræber Nørrebro, i virkeligheden gør, at Nørrebro ikke længere er et attraktivt sted at komme, at det ikke er der, der sker byudvikling, og at det i virkeligheden bliver et område, man bevæger sig uden om, for så er vi stærkt, stærkt på vej til at få en ghettoisering af et område, der i forvejen er hårdt belastet.

Det er grunden til, at når man vælger at bruge så mange penge for at lave det her forsøg, så er det i virkeligheden at spille hasard med et område i København, som det vil være uopretteligt at få rettet op på det her igen. Hvis man skulle gøre det, så ville det kræve ekstremt mange midler for overhovedet at komme tilbage til en situation, hvor Nørrebro ville blive et attraktivt sted at komme og handle og være en del af bymiljøet.

Dansk Folkeparti vil, som også vores ordfører har været oppe og sige, hellere prioritere en opgradering af den kollektive trafik. Vi tror på, at vi kan løse bilproblemerne, trængselsproblemerne i København ved massivt at sætte ind i forhold til bedre kollektiv trafik.

Nu er der her et valg, hvor Borgerrepræsentationen skal træffe valget imellem, om man vil bruge de her små 38 mio. kr. på at opgradere den kollektive trafik, trafikinformation, lave mere cykelparkering, eller om man vil bruge dem på at spærre Nørrebrogade af. Jeg synes, det er langt vigtigere, at hver eneste krone, vi kan finde til at putte i den kollektive trafik, opgradere den, sådan at den bliver et alternativ til bilismen, de penge skal vi bruge på den offentlige og den kollektive trafik.

Det er jo ikke, fordi vi her i forsamlingen i de 4/3 år, siden Hovedstadens Udviklingsråd blev nedlagt, har prioriteret den kollektive trafik. Tværtimod har det været en sovepude, at vi har fået ansvaret for, hvor meget kollektiv trafik der skal være i København. Det har været nogle små midler, Dansk Folkeparti har presset på for at få igennem. Det er dog lykkedes at få lidt, men det er jo ikke noget, der batter i forhold til, at vi skaber et alternativ til at tage biltrafikken.

Så jeg vil opfordre til, at man støtter Dansk Folkepartis ændringsforslag senere om at bruge de 38 mio. kr. på en opgradering af den kollektive trafik frem for at lukke Nørrebrogade.

Leslie Arentoft (V): Jeg kom 18 minutter forsinket ind til Borgerrepræsentationens møde i aften, og det gjorde jeg, fordi jeg i dag var tvunget til at tage en taxa. Jeg bestilte den her taxa i rigtig, rigtig god tid, fordi jeg ved, der er problemer ude i mit kvarter med at finde min adresse. Det skete da også i det tilfælde her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Jeg ventede først 20 minutter, og så skete der det, jeg frygtede ville ske, at man kommer ind fra den forkerte side, at man kommer ind fra Nørrebrogadesiden, fordi man har besluttet i denne her forsamling at lukke der, hvor jeg bor, Sjællandsgade, af midtpå. Engang imellem så kan jeg, hvis jeg løber rigtig stærkt, nå at fange den taxa, jeg kan se vende nede midt på Sjællandsgade, og så har jeg problemet, fordi så skal jeg ud på Nørrebrogade. Det er faktisk sådan, at jeg skal besøge Frederiksberg, hvis jeg skal ind på Rådhuset. Jeg bor på Indre Nørrebro, men jeg skal altså ud og hilse på folk ude på Frederiksberg. "Hej, her kommer jeg, jeg skal ind på Rådhuset." Det er den ene måde. Den anden måde, hvis den kommer fra den rigtige vej, jamen så skal jeg besøge folk på Østerbro, jeg bor stadig væk på Indre Nørrebro, jeg skal ind på Rådhuset.

Jeg fatter ikke, at jeg skal have forringet mit transportarbejde. Det er det samme, som det altid har været, men det tager bare længere og længere tid for mig. Mere og mere CO₂ udleder jeg på grund af de beslutninger, der bliver truffet konstant og hele tiden herinde i den forkerte retning.

Det er jo ikke sådan, at det her det er lykken. Nørrebrogadeforsøget er en eklatant fiasko, for at sige det ligeud. Jeg bor i kvarteret, jeg bor faktisk i samme kvarter, hvor borgmester Klaus Bondam bor. For det første ser jeg ham aldrig, jeg ser ham aldrig på cykel, jeg cykler konstant og hele tiden som sagt, jeg har ikke nogen bil, jeg ser ham aldrig på cykel, jeg ser ham aldrig i kvarteret.

Det der med, at kvarteret er blomstret op, jamen der har jo altid været livligt på Indre Nørrebro. Jeg ser den modsatte bevægelse i dag, jeg ser butikker lukke, jeg ser folk, der ikke kan komme til min adresse, fordi det er kropumuligt.

Det, der skete med taxaen, det var i øvrigt, at han valgte den forkerte vej, da han kom ud på Nørrebrogade og tog den forkerte vej op ad Guldbergsgade. Det nåede jeg også at se, og igen løb jeg alt, hvad jeg kunne, for at indhente ham. Så måtte jeg ringe og sige til taxaselskabet: Ved I hvad. Nu har jeg ventet i 35 minutter, jeg har set, at bilen har gjort et forsøg, jeg bliver nødt til, fordi naboen har tilbudt mig at køre herind, jeg er nødt til at tage den løsning, så jeg måtte efter 35 minutter aflyse den her taxa. Den her mand er professionel taxachauffør, han aner ikke, hvordan man kommer rundt i den bydel. Venner og bekendte, der skal besøge mig, jamen de kan komme med samme rædselshistorie. Det er ikke til at se, og de kører forvirret rundt på Nørrebrogade.

Det var også sådan, at rent faktisk steg trafikken med 15 procentpoint, det var i hvert fald, hvad Vej & Parks egne målinger sagde, at biltrafikken var steget, da man afspærrede Guldbergsgade og Sjællandsgade, og det er kun blevet endnu mere forvirrende ved, at man faktisk ikke ved, hvordan man må køre på Nørrebrogade. Nogle biler kører på Nørrebrogade, og der sker ikke noget som helst. Andre forsøger at køre ad de sideveje og ender så ude på et sidespor, som er helt hen i skoven.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke tager ud og ved selvsyn prøver at køre lidt rundt i kvarteret og så siger, at det er fuldstændig håbløst, det, der sker herude, fuldstændig håbløst. Så tror da pokker, at butikker lukker en efter en ude på Nørrebrogade, og det bliver en kedelig bydel, det bliver en kedelig bydel.

Så de gevinster, man har vundet, altså halvandet minut med bussen, der kommer hurtigere frem, cyklerne har ikke vundet noget, undskyld mig, det har de altså ikke. I dag siksakker du ind og ud mellem trafikken og så den cykelsti, der var der før, det var meget sikrere at køre på cykel før i tiden. Så at kalde det en forbedring for cyklisterne, det kan jeg overhovedet ikke få øje på, det kan jeg simpelt hen ikke få øje på. Det er måske ikke den store forringelse for cyklisterne, men direkte at kalde det en forbedring, det kan man altså ikke.

Hånden på hjertet, det fungerer ikke, og jeg synes, at når man nu på Frederiksberg kan finde en løsning, hvor både biler, cyklister og den kollektive trafik kan leve i fællesskab, hvorfor kan vi så ikke i København. Jeg fatter det ikke.

Jesper Christensen (A): Jeg går ikke ud fra, at Leslie Arentoft er uenig i de tal, der ligger for cykelmålingerne, som borgmester Klaus Bondam refererede til før.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Det var nu ikke det, der bragte mig herop. Det var Dansk Folkepartis Carl Christian Ebbesen omkring busserne. Jeg synes bare, at det er nødvendigt at minde om, at her er der tale om engangsinvesteringer i fremkommelighedsprojekter, kan man sige, på Nørrebrogade, og det, vi sparer på busserne, det er faktisk varig drift, en øvelse, der ikke er helt irrelevant. Fordi når Carl Christian Ebbesen siger, at vi sådan set ikke bruger flere penge på busdriften, så synes jeg også, vi skal huske hinanden på, at det faktisk er sådan, at Københavns Kommune bruger knap 100 mio. kr. ekstra om året på drift på, at vi overtog ansvaret for busserne. Det svarer næsten til det beløb, som Dansk Folkeparti var med til at fjerne i taksttilskud til den kollektive trafik. Så derfor vil jeg sige, man sammenligner ganske simpelt hen to forskellige ting.

Nu kan man måske ærgre sig i denne her sag over, at Københavns Kommune har været fremsynet og gjort det her i tide, fordi jeg tror faktisk, at hvis man sendte det her projekt til staten og bad om at få tilskud fra statens egen pulje til fremkommelighedsprojekter, der kunne gøre det lettere for busserne at komme igennem, så ville det her projekt være kvalificeret.

Karin Storgaard (O): Jeg tror, det er en trist dag i dag. Der er en trist dag for den del af Nørrebrogade, som er lukket, og som forbliver lukket, uden at man hører på borgerne og de forretningsdrivende.

Det er jo sådan, at et flertal herinde i denne sag ikke ønsker at lytte til noget som helst. Som Leslie Arentoft påpegede, vil det være en god ide, hvis man var taget ud på Nørrebrogade og se, hvordan der så ud derude, men jeg vil vove at påstå, at det er der ikke ret mange, der har været. Jeg gør endnu en gang opmærksom på, at Dansk Folkeparti har været derude i formiddag, flere af os, 4 har været ude og kigge på forholdene på Nørrebrogade.

Klaus Bondam siger, at han skruer tiden tilbage til september 2008. Ja, og hvad er der sket siden 2008? Der er mistet flere hundrede arbejdspladser. Er det i orden? Forretningerne har oplevet en nedgang i omsætningen. Synes man, det er i orden? Mange borgere er utilfredse med at bo i en dødemandszone. Synes man også, det er i orden? Borgerne oplever, at trafikken hober sig op i sidegaderne. Det synes man så også er i orden, kan jeg forstå. Forureningen er stadig på Nørrebro. Det er jo ikke sådan, at der går en bom ned, fordi man siger, at nu kører der ikke så mange biler mere på Nørrebrogade.

Hvad med CO₂-udslippet? Det ligger måske ikke lige på Nørrebrogade, men det kommer da derhen, når vinden kommer, ellers ligger det i sidegaderne. Det synes man jo også er i orden, kan jeg forstå. Og det er partier, der på anden led netop peger på de ting, som Dansk Folkeparti her peger på. CO₂-udslip er man helt vild med. Det synes jeg er helt fint, men det er man bare ikke i denne sag. Det synes jeg simpelt hen er for dårligt.

Det er jo sådan, at borgmester Klaus Bondam tilsyneladende ikke ønsker at lytte til det, som et flertal af borgere og handelsdrivende ønsker. Det er jo sådan, at folk, der er herude, til sidst har opgivet at reagere, fordi det er fuldstændig håbløst. Så i sandhed er det søreme trist.

Er der i øvrigt ikke noget med, at der er 15.000 ekstra biler, som tidligere kørte på Nørrebrogade, der nu kommer ned langs Søsnettet. Det er der heller ikke nogen, der forholder sig til. Men det er måske også i orden i et område, hvor der i forvejen er og vil komme betydeligt flere biler i forbindelse med Cityringbyggeriet. Det er man også ligeglad med. Jeg må sige, jeg forstår slet ikke den holdning.

Jeg ved ikke, hvad det var, borgmesteren nævnte om at tælle op. Altså jeg har ikke set nogen, der har talt op, men jeg skal ikke forsværge, at der har været nogen. Jeg opholder mig jo ikke døgnet rundt og alle dagene ude på Nørrebro.

Det blev også nævnt heroppefra, at det var nemmere at stige ind og ud af busserne. Det er det altså ikke altid, fordi jeg var med bussen i dag – bemærk, jeg brugte de kollektive trafikmidler – og den kørte altså ikke hurtigt igennem. Jeg har så bemærket, at der står i et notat fra Movia, at en fortsættelse af trafikforsøget på Nørrebrogade, hvor busslusen ved Nørrebrohallen åbnes for gennemkørsel, og ha-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

stigheden sænkes fra 40 til 30 km i timen, kan bevirke nedsat rejsehastighed på dele af strækningen, men ikke på andre.

Så siger man også, at hvis den samlede effekt bliver, at den gennemsnitlige rejsehastighed stiger, kan det medføre stigende driftsomkostninger til busdriften, og det vil betyde, at der skal ske en efterregulering af kommunens acontobeløb. Det er der heller ikke nogen, der forholder sig til. Sådan kan det meget, meget nemt blive.

Så vil jeg sige, at når man nu ser denne her folder, så ser det jo dejligt ud, hvem synes ikke, at de billeder er dejlige. Jamen de billeder er da dejlige, det vil jeg da indrømme, borgmester Klaus Bondam, lige meget hvem der har lavet dem. Men altså det er jo noget, der forherliger det, det er noget, der forherliger, hvordan der ser ud. Sådan ser der ikke ud i dag derude. Jeg ved ikke, om der er nogen, der har gået igennem Nørrebrogade i dag, det har jeg som sagt, og der ser dødt ud ... det kan ikke nytte, at borgmesteren sidder og griner, for jeg synes ikke, det er spor sjovt, jeg synes, det er meget alvorligt. Det eneste billede, jeg måske kan genkende, bortset fra trængslen, det er det her med Nørrebrogade og så skiltningen om, at man skal dreje til højre ved Fælledvej.

Jeg forstår da heller ikke, at bilerne ikke må køre over rundkørslen. Jamen har man overhovedet gennemskuet, hvad det er? Må jeg tage lidt af sidste runde? Tak.

Jeg vil så bruge det, der er tilbage af sidste runde, til lige at læse den protokolbemærkning op, som vi gerne vil have videreført det meste af, som står i indstillingen fra Teknik- og Miljøudvalget. Der står:

"Dansk Folkeparti kan ikke tilslutte sig dette forslag. Et forslag, der bl.a. betyder, at på det år, der er gået, siden forsøget startede, har Nørrebro" – og så må jeg nævne de her ting igen, som man åbenbart ikke har fattet:

"- mistet flere hundrede arbejdspladser

- forretningerne har oplevet en nedgang i omsætningen

- mange borgere er utilfredse med at bo i en dødemandszone

- borgerne oplever, at trafikken hober sig op i sidegaderne

- forureningen er stadig på Nørrebro, der er jo ingen bom, der går ned for forureningen"

De næste to linjer udelader vi i den nye protokolbemærkning – og så til sidst:

"Nej, lad os få den dynamiske handelsgade med byliv tilbage."

Jeg ved godt, at det nytter overhovedet ikke at appellere til nogen som helst herinde, for de er fuldstændig bedøvende ligeglade, for de har jo flertallet, så de behøver hverken lytte eller gøre andet end at stemme det hele ned. Jeg synes, det er en sørgelig opfattelse at have. Det her med, at der snart er valg, det har man så åbenbart heller ikke taget ad notam.

Borgmester Klaus Bondam siger, at det ikke er noget, der vil brede sig, det forsøg vil ikke brede sig til andre gader. Nej, men det er jo også før valget. Vent og se. Hvis Klaus Bondam er her efter den 1. januar, og flertallet er, som det er nu, så begynder man at gå videre med nogle af de andre gader, dummere er man da ikke. Det er også det, borgerne siger rundt omkring i byen, og det vil de i øvrigt ikke finde sig i.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Ja, og den korte bemærkning var til den socialdemokratiske ordfører, Jesper Christensen, på det kollektive trafikområde. Jeg har kun et at spørge om, og det er: Har vi fået mere kollektiv trafik i København, eller har vi fået mindre? Virkeligheden må Socialdemokratiet erkende, at vi ikke har fået mere kollektiv trafik i København, siden vi overtog det fulde og hele ansvar for, hvor meget kollektiv trafik der skal være.

Vi kan her i denne sal beslutte at afsætte yderligere midler for at opgradere den kollektive trafik, men da vi overtog det ansvar som kommune, så har jeg bare kunnet konstatere, at der ikke har været den tilstrækkelige vilje til at skabe et alternativ til bilen. Fordi skal der skabes det nødvendige alterna-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

tiv til at køre i bil, så er det nødvendigt at lave noget mere cykelparkering. Jeg cykler selv ofte i København, og der er ikke noget værre end, at når man skal af med sin cykel, så er det eneste sted, man kan komme af med den, er stort set op ad en væg, fordi alle cykelstativer som regel altid er fyldt op, i hvert fald der hvor jeg har lyst til at parkere. Så der er behov for mere cykelparkering i København.

Den kollektive trafik skal jo have et niveau, hvor man føler, at man rent faktisk kan bruge den, at man kan stole på den, at der er tilstrækkelig trafikinformation, og man skal lade bilen stå uden for byen, jamen så er det nødvendigt med nogle flere parker & rejs-anlæg, således at man kan parkere bilen og fortsætte med enten S-toget eller bussen videre ind til centrum. Det er jo de løsninger, Dansk Folkeparti mener, der kan være med til at nedbringe biltrafikken i København.

Men jeg kan jo konstatere, at det, der har været socialisternes svar her i Borgerrepræsentationen ...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er en kort bemærkning.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er rigtigt, jeg runder lige af.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Nej, vi er nødt til at holde de korte bemærkninger, det ved du godt.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Men man kan jo måle tingene på mange måder, Carl Christian Ebbesen. Det er faktisk sådan, at hvis man kigger på, hvor mange der bruger den kollektive trafik, så går det fremad i København som det eneste sted i landet. Det gør det selvfølgelig, fordi vi har investeret i den kollektive trafik.

Først og fremmest har vi jo investeret i metro, det er Carl Christian Ebbesen jo heller ikke ubekendt med. Derfor har der selvfølgelig været tilpasninger til busserne. Det vil der også komme næste gang. Når vi heldigvis i 2018 åbner mere metro, så er det jo ikke sådan, at der skal blive ved med at køre det samme antal busser. Så selvfølgelig skal man kigge på, hvordan man bruger pengene.

Men ja, vi bruger flere penge på den kollektive trafik i København, og ja, der kommer flere passagerer i den kollektive trafik i København.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det er igen til Jesper Christensen. Jeg er fuldstændig enig i, at der bruges flere penge på den kollektive trafik, men det, der reelt er spørgsmålet, det er, har vi også fået mere kollektiv trafik, har vi fået noget kollektiv trafik, der i virkeligheden gør, at folk synes, at den kollektive trafik er et alternativ til bilen. Det er det, et flertal her i Borgerrepræsentationen ikke har villet løfte, for vi skal løfte. Det, der altid har været socialisternes svar, herunder også Socialdemokratiet, det er, at man skal lukke af for biler, at man skal fjerne parkeringspladser, og at man skal lave en betalingsring. Det har været straf, straf og atter straf, hvilket tilsyneladende altid er løsningen fra socialisternes side. (*Afbrydelse*).

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi taler her fra talerstolen, så jeg giver ordet til Rasmus Jarlov.

Rasmus Jarlov (C): Ja, jeg troede også, det var heroppe, man havde ordet.

Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig, og De Konservative er fuldstændig enige med Dansk Folkeparti i denne sag. Det er sådan en skam, at det her har udviklet sig til dels en ideologisk sag, hvor man går efter bilisterne af ideologiske årsager, dels en mærkesag, som man bruger til at profilere sig på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Sagen er, at der er faktisk ikke ret mange mennesker, der har fået glæde af det her, ud over Klaus Bondam, som har fået fat i et vælgersegment i København.

Det har aldrig været noget problem at cykle på Nørrebrogade, og cykelstierne er ikke blevet ret meget bredere af, at man i dag ikke bruger en fuldstændig tom vejbane. Det eneste, der sker, det er, at bilisterne har fået dårligere vilkår. Så der er altså tale om, at man generer nogle folk, uden at der faktisk er andre, der får noget ud af det, og det er en meget underlig måde at føre politik på.

Så vil jeg bare spørge, om den statistik, som sikkert alle har læst og i hvert fald mange herinde har brugt til at skrive læserbreve om i den forløbne uge, har gjort noget indtryk på folk, at der var 30 gange flere ulykker i Rantzausgade end på Nørrebrogade i perioden 2004-2008. Nørrebrogade var ikke en af de gader, hvor der var mange trafikulykker, hvilket også indikerer, at der var ikke her, at der faktisk var et problem for cyklister. Men der er andre steder, hvor der er langt større problemer, og det kan derfor undre mig, at man vælger Nørrebrogade. Jeg kan kun se det som, at det har været et sted, som er meget synligt, og som man har kunnet bruge til at markere sig på, frem for et sted, hvor der virkelig var behov for at gøre noget for cyklisterne.

Der er muligheder for at lave gode forhold for cyklisterne i sidegaderne, og det vil vi selvfølgelig meget gerne være med til, vi vil meget gerne med til at lave bedre forhold for cyklisterne, det skal bare ikke være en eller anden tom markering. Det skal være noget, som reelt gør gavn, frem for noget, som bare har karakter af, at man skal bruge det til at profilere sig som cykelvenlig på og så i øvrigt bare genere bilisterne.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Den konservative Rasmus Jarlov formår i hvert fald ikke her fra talerstolen at profilere sig som synderligt cykelvenlig. Han siger, at det ikke er konsistent at gøre noget ved Nørrebrogade, fordi Rantzausgade er det sted, der sker flest ulykker, og så har cyklisterne jo ikke nogen problemer.

Jeg vil nu mene, at man som cyklist kan opleve andre problemer i den københavnske trafik end at blive slået ihjel. Jeg tænker, at vi som partier har fuld ret til at gøre noget ved trafiksikkerheden for cyklister, så man som cyklist kan køre sikkert uden at være i fare for at blive slået ihjel, men også at gøre noget ved, at cyklister holder i kø i endeløse rækker. På Nørrebrogade var problemet i ikke så høj grad ulykker, som det var, at cyklister holdt bag hinanden i kø i rigtig, rigtig lang tid. Det har vi nu gjort noget ved, og det synes jeg sådan set, vi skal være godt tilfredse med.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til Rasmus Jarlov i 3. runde.

Rasmus Jarlov (C): Jeg kan bare slet ikke genkende det, som Anne Vang siger. Jeg kan ikke genkende, at cyklisterne får bedre forhold af, at man ikke må bruge en nu tom vejbane på Nørrebrogade. Jeg kan heller ikke genkende, at det var så besværligt at komme igennem Nørrebrogade, før den blev lukket af, og jeg bruger den som sagt rigtig tit selv.

Jeg har meget svært ved at se, og det kunne jeg godt tænke mig svar på, hvordan cyklisterne får gavn af, at vejbanen er tom. Jeg kan ikke se det, for de må jo ikke køre på den, det er jo ikke sådan, at cyklisterne har glæde af det.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Blot for at sige, at det, cyklisterne får gavn af, er, at cykelstierne er blevet brede-
re. Det har ført til, at der er kommet 15 pct. flere cyklister, det kan man læse i evalueringen.

Det Radikale Venstre stillede følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at indstillingens 6. at-punkt erstattes af følgende at-punkt:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

- at åbningen af busslusen ved Nørrebrohallen for gennemkørsel evalueres 1. april 2010 forud for beslutning om Nørrebrogades etape II,

Det af Det Radikale Venstre stillede ændringsforslag blev vedtaget med 28 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, Abderrahman Ben Haddou (løsgænger), O, V og Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger).

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt med 29 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, Abderrahman Ben Haddou (løsgænger), O, V og Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger).

Abderrahman Ben Haddou (løsgænger) og Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) afgav følgende protokolbemærkning:

"Vi stemmer imod, fordi der ikke er nogen reelle kollektive transportmuligheder (alternative) på Nørrebrogade."

Venstre afgav følgende protokolbemærkning, som Det Konservative Folkeparti valgte at tilslutte sig:

"Venstre mener, at den fremlagte ændring af Nørrebrogade vil betyde, at bilister sendes ud på lange omveje gennem mindre gader og allerede overbelastede gadekryds. Det er til fare for cyklister, bilister og fodgængere og miljø. Samtidig vil ændringen betyde, at den ellers livlige forretningsgade vil opleve butiksdød og med mindre færdsel i gaden vil ikke mindst ældre medborgere opleve gaden som utryk og usikker at færdes på. Venstre ønsker derfor i stedet, at Nørrebrogade udvikles som GL. Kongevej, hvor der på en gennemtænk og succesfuld måde er plads til alle - både cykler, biler, busser og handlende."

7. Anlæg af klatrevæg i BaNanna Park (2009-77497)

Indstilling om,

1. at der til projektering og fysisk anlæggelse af Klatrevæggen frigives en anlægsbevilling på 1,7 mio. kr. på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 (Grønne områder og naturpladser). Beløbet er finansieret af Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Byfornyelse anlæg, funktion 0.25.15.3 (Byfornyelse).

Der er således tale om en omplacering på 1,7 mio. kr. i 2009 mellem Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 og Byfornyelses anlæg, funktion 0.25.15.3.

Det præciseres, at der er tale om en omplacering på 1,7 mio. kr. i 2009 mellem Ordinær anlæg, funktion 0.28.20.3 og Byfornyelses anlæg, funktion 0.25.15.3.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

8. Plejeboliger i Ørestaden (2009-74503)

Indstilling om,

1. at godkende projekt til opførelse af 110 almene ældreboliger med tilhørende serviceareal (plejeboliger),
2. at bemyndige Teknik- og Miljøudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af kommunalt grundkapitallån på 7 % af anskaffelsessummen på 174,1 mio. kr., i alt 12,2 mio. kr. og kommunal garanti for den yderste del af realkreditlån (mellem 52 mio. kr. og 64 mio. kr.). Der anvises kasse-mæssig dækning under Sundheds- og Omsorgsudvalget på funktion 8.32.24.5 (indskud i Landsbygge-fonden),
3. at bemyndige Teknik- og Miljøudvalget til at give tilsagn om statsligt engangstilskud på 40.000 kr. pr. bolig til servicearealerne, i alt 4,4 mio. kr.,
4. at bemyndige Teknik- og Miljøudvalget til at meddele kommunal garanti på op til 100 % for realkreditlån på 57,8 mio. kr. til servicearealerne,
5. at der til montering af servicearealerne gives en kapitalbevilling på 7,5 mio. kr. (ekskl. moms) til Sundheds- og Omsorgsudvalget på bevilling Pleje, service og boliger, Anlæg, funktion 0.25.18.3. Der anvises kasse-mæssig dækning under Sundheds- og Omsorgsudvalget via anlægsbudgettet,
6. at der fraviges fra miljøretningslinierne for etablering af gas, samt
7. at bemyndige Teknik- og Miljøudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen, forudsat at der ikke er væsentlige ændringer i forhold til det foreliggende.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9. Frigivelse af internt lån til ombygning af Njalsgården (2009-79766)

Indstilling om,

1. at der frigives en anlægsbevilling på 67,6 mio. kr. fordelt med 37,9 mio. kr. (2009 p/l) i 2009 og en anlægsbevilling på 29,7 mio. kr. (2010 p/l) i 2010 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 6.45.50.3 (Administrationsbygninger) til ombygning af Njalsgården. Midlerne er reserveret på Teknik- og Miljøforvaltningens Investeringsplan med 35,1 mio. kr. i 2009 og 32,7 mio. kr. i 2010. Der skal derfor fremrykkes 2,8 mio. kr. fra 2010, således gives Teknik- og Miljøudvalget en tillægsbevilling på 2,8 mio. kr. i 2009 på ovenstående bevilling og funktion, med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (Kassen). I 2010 nedskrives Teknik- og Miljøudvalgets anlægsramme med 2,8 mio. kr. De bevillingsmæssige ændringer indarbejdes i udvalgets budgetramme.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10. Gennemgribende renovering af Søfartsmonumentet - Langelinje (2007-41401)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

Indstilling om,

1. at der gives en tillægsbevilling udformet som en indtægts- og en udgiftsbevilling på hver 4,75 mio. kr. til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 0.32.35.3, fordelt med 0,6 mio. kr. i 2009 og 4,15 mio. kr. i 2010. De bevillingsmæssige ændringer for 2010 indarbejdes i udvalgets budgetrammer.

2. at der gives en anlægsbevilling til en gennemgribende renovering af Søfartsmonumentet på i alt 4,75 mio. kr. til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 0.32.35.3, fordelt med 0,6 mio. kr. i 2009 og 4,15 mio. kr. i 2010. Anlægsbevillingen er finansieret af tillægsbevillingen i 1. at-punkt., samt

3. at erstatning på 2,4 mio. kr. for tyveri af skulpturen "Fire åbne rektangler" anvendes til renoveringen af Søfartsmonumentet.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11. Anvendelse af 2 mio kr. fra grundbudgettet på Bostedet Jens Warmings Vej 56 i stedet for på Bostedet Sjøelør Boulevard 155 (2008-155555)

Indstilling om,

1. at 2 mio. kr. af grundbudgettet til vedligeholdelsesarbejder i 2009 kan anvendes til renoveringsarbejder på Bostedet Jens Warmings Vej 56 i stedet for på Bostedet Sjøelør Boulevard 155.

Det præciseres, at midlerne ønskes anvendt på Bostedet Jens Warmings Vej 56, fordi der jf. Boligpakke II forventes afsat 11 mio. kr. til etablering af nyt bosted på Sjøelør Boulevard. I fald der ikke tilføres midler fra Boligpakke II eller fra satspuljen til hjemløse, vil de 2 mio. kr. blive anvendt som oprindeligt tiltænkt på Sjøelør Boulevard 155.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12. Godkendelse af igangsættelse af omstilling på døgninstitutionsområdet, herunder godkendelse af lejekontrakt for Egelundsvej samt status på 14 nye pladser for utilpassede og kriminalitetstruede unge (2009-97887)

Indstilling om,

1. at lejekontrakten om Egelundsvej 10, Jægerspris godkendes.

2. at deponering for lejemålet Egelundsvej 10 sker ved modregulering i beløb henstående fra Indenrigs- og Socialministeriets dispensation vedrørende Egelundshuset, samt

3. at flytning af Adashøj fra Lundtoftegade udgår med bemærkning om, at udvalget pålægger forvaltningen at forelægge udvalget en særskilt indstilling om alternative placeringer af Adashøj herunder de økonomiske konsekvenser. Det præciseres, at den årlige lejeudgift endnu ikke kendes. Der anvises finansiering for en årlig lejeudgift op til 600 t. kr. på Socialudvalgets bevilling børnefamilier med særlige behov, funktion 5.28.23.1.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter til afholdelse af lejeudgifter eller som følge af sagen i øvrigt, afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.
(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

**Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:
"Dansk Folkeparti kan ikke godkende flytning af Adashøj til Lundtoftegade i København, da det vil ødelægge et godt og velfungerende dagtilbud."**

13. Opsigelse af driftsoverenskomst med Hyltebjerggaard (2009-118074)

Indstilling om,

1. at driftsoverenskomsten med det selvejende plejehjem Hyltebjerggård opsiges.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Dermed er vi nået til punkt 14-17, der behandles samlet, og vi godkendte ved mødets start indkaldelse af suppleant til budgetsagen, og derfor byder vi velkommen til Lise Helweg, der nu bevæger sig fra tilhørerlogen ned i salen.

(Forsamlingen rejste sig)

Vi går videre, fordi vi besluttede ved godkendelsen af dagsordenen, at vi behandlede de 4 sager vedr. budgettet under ét, men at der bliver afstemning i sagerne hver for sig. Først taler ordførerne, og så er der andre talere, der kan tilmelde sig, og som kommer i den rækkefølge, de trykker sig ind, men vi vil jo gerne have ordførerne først.

Jeg skal lige nævne for jer, hvad I sikkert har opdaget, at det har været nødvendigt at foretage rettelser i afstemningsprogrammet siden i fredags, hvor det blev udsendt. Der er omdelt et rettelsesblad, hvor rettelserne er beskrevet.

14. Valg af statsgaranti/selvbudgettering (2009-115967)

Indstilling om,

1. at kommunen i 2010 vælger at selvbudgettere skatter, tilskud og udligning,

2. at kommunen budgetterer med det statsgaranterede niveau for indkomstskatter, tilskud og udligning, og eget skøn for grundværdier og tilskuds- og udligningseffekten heraf, samt

3. at tilskuds- og udligningseffekten af eget skøn for grundværdier neutraliseres i 2010 ved at kontre 24.600 t.kr. på Økonomiudvalgets bevilling finansposter, funktion 8.22.05.5 (kassen), da det først i juli 2012 bliver opgjort om kommunen vil få en samlet gevinst ved at vælge selvbudgettering i 2010.

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2009-134912, sag nr. 2009-117427 og sag nr. 2009-105034.

15. Meddelelse om kirkeligningen 2010 (2009-134912)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen tager kirkeligningen 2010 til efterretning, samt
2. at Borgerrepræsentationen tager den kirkelige skatteprocent på 0,80 % for 2010 til efterretning.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2009-115967, sag nr. 2009-117427 og sag nr. 2009-105034.

16. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2010 (2009-117427)

Indstilling om,

1. at de angivne tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2010 tiltrædes og de ikke udgiftsneutrale ændringsforslag finansieres via råderummet (jf. bilag 1, bilag 2, bilag 3 og bilag 4),
2. at de reviderede bevillingsregler tiltrædes (jf. bilag 5),
3. at de reviderede takster på Sundheds- og Omsorgsområdet, Socialområdet og Teknik- og Miljøområdet tiltrædes (jf. bilag 7),
4. at de reviderede takster på Børne- og Ungdomsområdet tiltrædes (jf. bilag 8,) samt
5. at der ikke udarbejdes beslutningsgrundlag om sammentænkning af kommunens indsatser på det frivillige område, som vedtaget i Budget 2009 (Æ76 i BR 2008-100547).
(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2009-115967, sag nr. 2009-134912 og sag nr. 2009-105034.

17. 2. behandling af budgetforslag 2010 og budgetoverslagsårene 2011-2013 (2009-105034)

Indstilling om,

2. behandling af budgetforslag 2010 og budgetoverslagsårene 2011-2013.
(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandles sag nr. 2009-115967, sag nr. 2009-134912 og sag nr. 2009-117427.

Borgmester **Mikkel Warming**: Dette budget var et budget i krisens tegn. Krise, fordi økonomien strammer til, det mærker vi også, når vi skal vælge statsgarantien om lidt, der var simpelt hen ikke så mange penge som tidligere til rådighed. Krise, fordi der er store uløste opgaver i vores by, og jeg tænker bl.a. på børneområdet og handicapområdet. I overført betydning brænder det i vores by.

Derfor var budgettet et brandslutningsbudget, hvor brandene blev slukket i denne omgang, for der bygges de nødvendige pladser, så børnene kan få en daginstitutionsplads. Skolerne udbygges, så børnene kan få undervisning. Der sikres midler til de flere københavnere med handicap, der kommer næste år, og der renoveres idrætsanlæg, bygges nye biblioteker, sikres ældre lidt bedre pleje, investeres i klima, sikres praktikpladser til unge og ikke mindst bygges flere almene boliger.

Så er en række mindre projekter blevet reddet og kan videreføre deres fornuftige sociale arbejde. Jeg tænker f.eks. på daghøjskolerne og de aktiviteter for indvandrerkvinder, som det faktisk er lykke-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

des at styrke. I den forbindelse vil jeg gerne takke især SF, De Radikale og Venstre for sammen med Enhedslisten at slå for aktiviteterne for indvandrerkvinder.

Budgettet slukker brande, og det gør det også på det sociale område. Men vi står ikke med armene oppe over hovedet og siger, at alt nu er i orden. Budgettet er kendetegnet ved, at der nu endelig kommer midler til at følge med stigningen i antallet af københavnere med handicap, en stigning, et boom, som sker i København, ja, i hele landet. Når antallet af børn med diagnoser inden for autismspektret seksdobles på 12 år, så har det konsekvenser. Når antallet af voksne med handicap stiger voldsomt, så har det konsekvenser, bl.a. for ventetiden til en bolig, og ventetiden er en politisk prioritering.

I dag er det sådan i København, at en ung, der kommer til byen, som skal studere, vil tage imod det tilbudte kollegieværelse, f.eks. i Herlev, har en maksimal ventetid på 3 måneder. En normal ældre, om jeg så må sige, der tager imod den tilbudte plejehjemsplads, har en maksimal ventetid på 1 måned, har vi besluttet herinde at arbejde for at sikre. En københavnere med handicap skal i gennemsnit vente 29 måneder for at få en bolig.

Med budgetforliget kommer der midler til at bygge 64 nye boliger, midler, der betyder, at vi kan tage ca. en tredjedel af ventelisten. Det er et klart skridt i den rigtige retning, men det er ikke nok. Det betyder, at vi næste år igen skal tale om handicappede og psykisk syges forhold i denne by, for vi er slet ikke i mål endnu.

Ikke mindst med den måde, man lægger budgetter på, når det gælder de normale børn og de normale ældre, ja, så regulerer man det krone til krone i forhold til hoved til hoved. Det er rimeligt nok, at når der kommer flere børn, så skal der være flere penge til pædagogtimer og til lærertimer. Når der kommer færre ældre, så tager man også tilsvarende der.

Når det gælder handicappede og psykisk syge, så er der mere tale om rammestyring, så er der en pose penge, og den skal man så prøve at få til at slå til. Derfor er forskellen i serviceniveau blevet så stor, og derfor er vi nødt til i den nye Borgerrepræsentation at løse dette grundlæggende problem.

København viser vejen, når det gælder bandekrigen, og investerer i socialt arbejde, ikke i tom symbolpolitik, men i at få fat i og arbejde med de børn, unge og voksne, der faktisk er på vej ud i noget rigtig skidt. Ingen, jeg prøver nu at sige det med store bogstaver igen, ingen under 15 er blevet anholdt i København i forbindelse med bandekrigen. Man kan spørge, hvorfor lavalderen absolut skal sænkes. Det reelle problem, som handler om dem, der deltager i bandekrigen, som er over 18 år. Der er vi i budgettet et skridt frem, vi vil gerne gå flere, det må vi komme tilbage til.

Og så til sidst lidt malurt i bægeret, for selv om vi er tilfredse med aftalen og de midler, der bruges til at slukke brande, så synes vi, processen til sidst blev for dårlig. Det er ikke rimeligt at komme med tekster kl. 3 om natten, tekster, der bærer præg af at være skrevet lang tid i forvejen og derfor ikke har den store sammenhæng med, hvad man har forhandlet om. I en situation, som jeg godt vil være med til at rose alle partier for, hvor man er gået sammen om at løse konkrete problemer med den basale velfærd midt i en krisetid, så synes vi, at det er en uskik at komme og smugle politik ind i tekster, politik, der ikke har været behandlet politisk.

Vi måtte bruge, synes vi selv, uforholdsmæssig meget tid på at få ændret politiske manifeste til konstateringer og undersøgelser. Lad mig bare sige det rent ud: Vi regner med, at den slags arbejdsformer ikke tages med ind i den nye Borgerrepræsentation.

Vi mener, budgetforliget slukker brande. Det sikrer, at den basale velfærd kan redde skindet på næsen i en krisetid, og det er fantastisk vigtigt for københavnere, at det kan lade sig gøre. Derfor er vi med, derfor er vi faktisk – tro det eller ej – glade for, at det er bredt.

Grundlæggende kunne budgettet have været bedre, meget bedre i overensstemmelse med de behov, der faktisk er i byen, for København har råd, hvis vi selv må bestemme, hvordan vi vil bruge pengene og selv bestemme forholdet mellem skat og velfærd. København har en af landets laveste skatteprocenter, 23,8. det er milevidt fra landsgennemsnittet, faktisk 1,1 skattepoint. Vi er altså i dår-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

ligt selskab med de nordsjællandske skattely. Vi er samtidig den kommune med størst fattigdom både relativt og i absolutte tal. Det er også en politisk prioritering, en asocial politisk prioritering.

Anne Vang (A): Jeg vil ikke holde nogen lang tale, det er et bredt budget med alle partier omkring bordet. Jeg var med til at lave det første budget, det var første år, jeg sad herinde, med alle partier rundt om bordet, det var med overborgmester Ritt Bjerregaard i spidsen, det var første gang siden 1967. Nu oplever jeg i denne her samling anden gang siden 1967 et helt bredt forlig. Det synes jeg, vi skal være rigtig stolte af. Jeg vil på Socialdemokraternes vegne gerne takke alle partierne for et rigtig godt samarbejde.

Så vil jeg også lige sige, at jeg synes, det er et budget, vi kan være godt tilfredse med. Vi har valgt at sætte penge af, der er tilstrækkelige til, at vi kan løse problemerne på børne- og ungdomsområdet. Der kommer flere børn, de børn skal passes.

Det er også sådan, at regeringen har besluttet sig for, at der skal være en madordning i daginstitutionerne, det er godt. Desværre var der ikke sat penge nok af. Vi har sat penge af til, at det bliver en ordentlig ordning.

Så sætter vi penge af på socialområdet. Jeg er fuldstændig enig med borgmester Mikkel Warming i, at vi skal arbejde med det her i de kommende år. Vi har sat penge af til, at ventelisterne på en handicapbolig kan reduceres med en tredjedel. Vi skal selvfølgelig sætte flere penge af de kommende år. Men vi giver området et løft, og det er godt.

Den sidste ting, jeg vil nævne, selv om der er rigtig mange rigtig gode takter her i budgettet, det er Sikker By-indsatsen. Vi har igen lavet en Sikker By-pakke. Første gang, der blev lavet en Sikker By-pakke, var med Sikker By pakke I, som alle partierne stod bag, som var lavet på baggrund af en grundig rapport om Københavns Kommunes kriminalpræventive indsats.

Nu laver vi en Sikker By pakke II, hvor vi kommer i mål med 3 ting. Det er at skabe trygge bydele, en indsats i Tingbjerg og bedre belysning, fritidsaktiviteter til de unge, så de i stedet for at hænge ud på gaden kan komme ind og svømme i f.eks. Tingbjerg Skoles svømmehal, som nu bliver åbnet for offentligheden eller i nogle af de væresteder, der kommer. For det tredje laver vi en målrettet socialpædagogisk indsats, bl.a. med en fortsættelse af Den Korte Snor.

Jeg synes, vi kan være rigtig godt tilfredse med det budget, vi sammen har vedtaget, og jeg skal endnu en gang på Socialdemokraternes vegne sige tusind tak for et rigtig godt samarbejde.

Lise Helweg (V): Jeg kommer lige ind her fra venstre og styrer op på talerstolen pr. omgående. Men jeg har lyst til at fortælle jer, at jeg var til en temadag i sidste uge, i øvrigt sammen med borgmester Mikkel Warming, og der hørte om de problemer, der er i forhold til handicappede og boliger blandt mange andre ting.

Jeg blev som Venstremand utroligt chokeret over de ventetider, der er på en bolig for de handicappede. Det er jo en skævvridning for nogle af vores borgere i forhold til andre borgere med hensyn til at søge boliger. Jeg synes, der meget hurtigt skal gøres noget ved det, og ikke alene skal der bygges boliger, så ventetiden kan komme ned med lig med plejehjemsventetider f.eks. Samtidig vil jeg da også henstille, at der i boligerne benyttes, når de nu skal bygges, alle de teknologiske fremskridt, der er kommet, for at hjælpe de handicappede, for jo flere af sådan nogle midler, vi bruger, des mere ligeværdige bliver de handicappede sammen med os andre borgere.

Det var bare det, jeg havde lyst til at sige. Nu har jeg jo ikke gennemgået budgettet særlig godt, men jeg vil da håbe måske, der kommer nogle ændringsforslag i den retning, som jeg godt kunne tænke mig det her, eller som det allermindste i hvert fald nogle hensigtserklæringer. Tak.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg vil lige gøre jer opmærksom på, at vi har lidt vanskeligheder med vores system heroppe. Det viser sig, at jeg ikke har mulighed for at skelne imellem korte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

bemærkninger og almindelige bemærkninger, så der er ikke andet at gøre, end at vi må tage det i den rækkefølge, som I melder jer på. Og så må I jo arbejde lidt på at få forbedret systemet, så det også kan klare de her opgaver.

Trine Schaltz (F): Ganske kort, fordi jeg kan sige, at vi sjovt nok er ganske enige i de ting, som Socialdemokraterne og Enhedslisten og Lise Helweg fra Venstre har sagt indtil nu. Vi glæder os over de samme ting. Vi har også de samme bekymringer, som Lise Helweg har.

Det synes jeg imidlertid er til at bære, fordi det er begrænset, hvor meget man kan bygge på én gang, og der er faktisk temmelig mange byggeprojekter i gang i socialforvaltningen omkring boliger til psykisk syge og handicappede. Det, der er enormt vigtigt, og som jeg kan høre igen og igen, det er jo, at der i hvert fald i denne her forsamling, og det kan vi så håbe fortsætter i næste, er fuldstændig enighed om, at det her skal der arbejdes videre med. Der skal flere boliger til psykisk syge og handicappede, ganske som Lise Helweg sagde, sådan så vi kan få ventetiden ned, så den matcher ældreområdet.

På andre områder er det også lykkedes at få det løft på det sociale område eller en status quo, fordi det er jo sådan set det, det handler om. Der var mange af de små projekter, som var 4-årige tidsbegrænsede bevillinger, som ville løbe ud, og mange af dem, der blev fortsat, det var rigtig mange af dem, er jo områder og projekter, som kommer nogle af de mest udsatte grupper til gavn.

Vi havde bare ønsket os, at vi stoppede med de tidsbegrænsede bevillinger. Det lykkedes ikke denne gang, men nu har vi diskuteret det, fordi vi har talt om det. Så mon ikke det er noget af det, som vi kan gå videre med i fremtiden, at der er ingen grund til, at vi bliver ved med at lave nogle af de projekter, som helt klart er til gavn, og som vi har brug for i kommunen, begrænsede. Men det tror jeg også er noget af det, vi kan arbejde videre med at blive enige om.

Vi er også meget glade for, at der er kommet penge til kriminalitetsforebyggende tiltag, og at der på et rimeligt niveau kan skaffes daginstitutionstilbud og skoletilbud til børnene.

Der er i hvert fald nogle hensigtserklæringer, og der er også allerede taget hul på nogle tanker omkring, hvordan kan vi i de kommende år skaffe midler til nogle af alle de gode formål, som vi gerne vil her i vores kommune. Det er sådan noget med at se på, hvad man kan gøre omkring elektronisk regningsbetaling, færre it-systemer, det er jo fuldstændig vanvittigt, at vi har så mange i den samme kommune, det er u hensigtsmæssigt.

Og også bare det, at man skal have, det er så indlysende, et servicetjek i forhold til, om vi får de indtægter, som vi bør have i hus. Jeg synes, det er godt at få set på de ting, så vi har noget at gøre godt med i fremtiden, og vi ikke bruger penge eller mangler at få indtægter, som rettelig tilhører os.

Men tak for ordet.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg skal prøve at gøre det meget kort.

Der er mange ting i denne budgetaftale, som vi Konservative glæder os over. Jeg vil starte med noget, som jo er med til at finansiere gildet eller finansiere velfærden.

Det er jo, at vi tager fat på de administrative omkostninger. Der er lagt op til en massiv effektivisering inden for administrationen. Det er vi Konservative rigtig, rigtig glade for.

Til gengæld er vi lidt uforstående over for, at Enhedslisten har så svært ved at acceptere, at man også skal gå til biddet, når det gælder at få mest mulig velfærd ud af de til enhver tid til rådighed stående penge, vi har. Det er det, der ligger bl.a. i, at vi er interesseret i at kigge på enhedsomkostningerne. Det er sådan set for at få pengene til at række lidt længere.

Det har altid undret mig, hvorfor Enhedslisten ikke sådan står allerøverst på skamlen, når det gælder om at få mest mulig velfærd ud til borgerne. Men det er jo ikke alt, hvad Enhedslisten siger, som vi Konservative helt kan forstå hvorfor det er sådan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

Så vil jeg sige med hensyn til aftalen her, at den også er rimeligt socialt afbalanceret. Vi er glade for, at der er kommet så gode midler til handicapområdet. Vi synes stadig væk, der er lang vej endnu. Generelt så er det jo vores opfattelse, at det først og fremmest er de svageste grupper, som vi skal tilgodese, når vi laver budget. Der synes jeg ikke, vi er endnu, langt fra, der er mange års forsømmelser i denne kommune for alvor at sikre de svageste borgere, de psykisk syge, de handicappede, de svageste ældre, demente osv. Der er lang vej endnu.

Må jeg minde om, at vi også, nogle af os, var meget interesserede i at få ekstra midler til demente. Det blev desværre ikke tilgodeset. Og som sagt har vi på handicapområdet et pænt stykke vej endnu, men lad os glæde os over de fremskridt, der er.

Så vil jeg benytte lejligheden til at glæde mig enormt meget over, at vi nu for alvor har fået sat sundhedshusene på dagsordenen her i Københavns Kommune. Tak til alle, der har bidraget, bakket op om det. Jeg synes, det er rigtig, rigtig godt for københavnernes. Det giver bedre sundhed, det giver os en platform for at bekæmpe den socialt betingede ulighed i sundhed, det giver bedre faglighed. Det er i det hele taget et gennembrud på sundhedsområdet nu, hvor kommunerne efter kommunalreformen har fået mere volumen på sundhedsområdet. Så det er jeg også rigtig, rigtig glad for.

Så vil jeg bare til sidst sige om det politiske, at det er en bred aftale. Det synes jeg sådan set er ganske udmærket, det vil jeg da kvittere for til alle partier, som har været med til at sikre den her brede aftale. Det er sådan set også det, jeg har hørt fra Socialdemokraternes spidskandidat, at man vil det brede samarbejde. Der er måske højere magter end selv Socialdemokraternes spidskandidat, for i hvert fald har LO i hvert fald svinget taktstokken gevaldig og har nu samlet en rød blok, som nu bare har at makke ret. Om det nu er indvarsling af en blokpolitik i København, så kan vi i hvert fald her i aften notere os, at det måske er det sidste brede forlig i lang tid, for nu vil LO altså diktere, at der skal blokpolitik i København.

Jeg håber, at man sætter LO på plads, sådan at vi ikke skal sige farvel til det brede samarbejde, som jo giver nogle brede, bæredygtige løsninger. Men det må vi snakke videre om uden for huset her i de kommende uger.

Tak for ordet.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det er nemlig rigtigt.

Jette Bergenholz Bautrup (U): Jeg har det ligesom Enhedslisten, denne budgetaftale er rimelig, det er alle partier, der er gået ind for den, så det vil nok være varm luft, hvis man begynder at stemme imod en masse af de her punkter. Men det er nok det mest opnåelige, der kunne komme her.

Jeg kunne jo godt nok tænke mig på socialområdet, at man i meget højere grad havde indtænkt børn. Jeg kunne have drømt om, at man i hvert fald havde indtænkt psykisk syge og ikke mindst inden for handicapområdet. Almindelige, kan man sige, hjælpemidler, som folk skal have, jamen der er jo mange måneders ventetid, der er halve års ventetid. Man kan spørge hvorfor. Man har også sparet her på det administrative personale, og nu vil man til at spare igen. Samtidig med det så er der altså også kun de penge, som man har fået til at bruge på det her område.

Med hensyn til specialtilbud på skoleområdet, så ved vi, det har haltet meget bagefter. Der er kommet nogle midler nu, men det halter stadig bagefter. Vi ved alle sammen, at der er børn, der skal starte i skole, der er ikke noget specialtilbud, når de ser fra børnehaven eller andet, at alle andre skal starte i skole, så står de stadig og ikke ved, hvor det er, de skal henvises.

Så kan man sige, er det PPR, er det BUF, der er for længe om det? Nej, det er simpelt hen, fordi der ikke er midler til de specialundervisningssteder eller skoler, der er ikke klasser nok. Der er kommet lidt flere penge til, men absolut ikke det, der bør være.

Samtidig med det så ved vi, at inden for daginstitutionsområdet er der mangel på vuggestuepladser, der er mangel på børnehavepladser, fordi man ikke i tide har indtænkt, når der blev bygget boliger,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

at så skal der selvfølgelig også bygges daginstitutionspladser. Der er også kommet nogle penge til, men jeg tror, at i 2010 kommer man til at mærke, at pasningsgarantien ikke kan blive opfyldt, i hvert fald ikke med de midler, som ligger nu.

Så taler man om, at man også kunne spare noget ved at sammenlægge små institutioner og én leder. Jamen vi skal også passe på, at vi ikke får så store institutioner, at mange af børnene ikke rigtig kan magte det. Det samme gælder inden for fritidshjemsområdet og KKFO. Det er altså børnenes tarv også fremover, det er børn, som skal have voksenkontakt, og ikke bare nogle børn, som skal opbevares.

Ældreområdet har jeg været inde på, og jeg må da også sige her, at jeg ved, at Mogens Lønborg brænder meget for de ældre, men det kan undre mig, når jeg har læst alle lokalbladene, at jeg ikke ser bare et sted noget om en årlig rengøring til ældre, at man ikke har fået det med i budgettet, når der har været så mange partier, og De Konservative også har været med. Men det ser jeg ikke er der, og det er jeg rigtig, rigtig ærgerlig over.

Jeg vil ikke sige meget mere, fordi det måske er det muliges kunst, men jeg kan godt få armene ned, og jeg må sige, at der bliver også stemt om det i dag, men jeg håber, som borgmester Mikkel Warming sagde, at man i 2010 alligevel får løftet på flere fronter og især inden for børn og ældre og inden for psykisk syge handicappede.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg vil godt dvæle en lille smule ved børneområdet, også fordi det ser ud, som om den ansvarlige borgmester ikke har tænkt sig at gå på talerstolen.

Jeg er selvfølgelig ligesom de andre, der har været her, rigtig glad for det, som vi nåede at få i land, alle de nødvendige pladser i daginstitutionerne, stort set alle pladser på skolerne. Der er enkelte klasser, der skal være vandreklasser, det må vi erkende, og fritidshjemspadserne. Og selvfølgelig børnemaden, som det også lykkedes at finde pengene til, på trods af regeringens nærighed på det område.

Så vil jeg da godt lige sige til Mogens Lønborg – nu er han så gået, men han får den alligevel – at det er rigtigt, at der er rigtig, rigtig meget, som De Konservative og Mogens Lønborg ikke forstår i denne her verden, men jeg vil godt prøve at pinde det lidt ud i forhold til, hvad det er, Enhedslisten egentlig mener om enhedsomkostningerne.

Det, vi har sagt, er, at vi bare er drøntrætte af, at hver eneste gang, der snakkes om enhedsomkostninger eller enhedspriser i forhold til kommunen, så er det altid ude på kerneydelsen, man skal spare, hvis det er, at man vil spare på de her omkostninger. Vi kunne godt tænke os at se på, om ikke man kunne prøve at lave det lidt anderledes.

Det er derfor vi har kæmpet meget hårdt under budgetforhandlingerne – jeg vil tro, at det er det, borgmester Mogens Lønborg antyder – for, at det netop ikke bare er institutionernes kompensationsordninger, der skulle rammes endnu en gang, fordi flertallet i udvalget har allerede nuppet 30 mio. af denne her ordning.

Det har været fremme i debatten uden for denne her sal også, at kompensationsordningerne er sådan en gang overflødigt fedt, som pædagogerne har, fordi de er nogle forkælede nogle, eller hvordan det nu ellers er, man kan formulere det. Det er jo ikke rigtigt. Kompensationsordningerne er i sin tid indført, fordi vi har nogle meget mærkelige institutioner her i København. Vi har institutioner, der ligger i lejligheder på 4. etage. Det vil sige, at pædagogerne skal have alle de her småroller med op ad trappen. Det er noget, der er bare lidt hårdere, end hvis det var, at de bare skulle gå ind fra stueplan, det siger sig selv.

Vi har også kompensationsordninger, som er tildelt, fordi man har dyrehold i en institution. Det vil sige, at der skal sådan set være nogen til at fodre den kanin, eller hvad det nu ellers er, man har fundet frem til, at man vil have i sin institution. Hvis vi afskaffer dem, jamen så er der ingen kaniner, hvis vi afskaffer trappekompensationer, så er der ikke nogen gåture ned ad trappen. Det er det, vi har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

sagt, at vi selvfølgelig synes er meget ærgerligt, fordi det er alt sammen noget af det, der giver kvalitet i vores institutioner.

Hvad vi også har sagt om kompensationsordningen, er, at vi sådan set godt vil være med til at kigge på dem, vi vil gerne være med til at se på, om det strukturel, som et flertal lavede herinde for et par år siden, gjorde, at der er nogle institutioner, som f.eks. ikke længere har en trappe og derfor ikke behøver kompensation for det længere. Men vi er sikre på, at det ikke er noget, der kan give alle de mange, mange millioner, som nogle herinde har fået stjernelys i øjnene over at få fingrene i.

Det er derfor, at vi bl.a. – det var der heldigvis andre også i forhandlingerne – fik ind i budgettet, at den reduktion, der skal ske på enhedsomkostningerne, ikke må berøre barn-voksen-ratioen, det vil sige kerneydelsen. Jeg vil også godt herfra sige, og så må nogen rette mig, hvis der er nogle af jer andre, der har fået en anden opfattelse, at det betyder så også, at vi ikke går ud og laver nogen grønthøster på kompensationsordningerne, fordi så mener jeg helt sikkert, at det er et aftalebrud.

Endelig skal jeg også lige understrege, fordi det kan jeg mærke ude i byen nu, at der begynder at blive en lille smule tvivl om de tekster, borgmester Mikkel Warming nævnte en lille smule, der hvor der er smuglet politik og ideologi med ind i budgetteksten. Det er bl.a., at man fremover kan lave visse forringelser som merindskrivning og tidlig oprykning. Jeg vil gerne herfra sige, at det ikke er besluttet. Det er noget, nogle partier giver videre til den kommende Borgerrepræsentation, hvis det er, at vi fortsætter med ikke at kunne finde ud af, hvor mange børn vi har i kommunen. Som vi har gjort hidtil, så stemmer Enhedslisten selvfølgelig imod det, fordi den her budgettekst binder os ikke til at gå ind for den form for forringelser.

Helt afslutningsvis – og jeg kan se, det bliver meget hurtigt – så er jeg rigtig ked af, at det ikke lykkedes os at få klubberne med, og det ved jeg også, at der er mange andre herinde, der er, fordi det er rigtig tåbeligt, at vi midt i en bandekrig, hvor vi ellers arbejder på alle fronter for at forhindre, at banderne bliver et alternativ for vores unge mennesker, så ikke har det nødvendige klubantal og de fritidsaktiviteter, der skal til for at blive et alternativ til gaden. Men det må vi så bare arbejde endnu hårdere på næste år.

Jette Gottlieb (Ø): Nu vil jeg underkaste mig en frivillig begrænsning, fordi det her er i virkeligheden en kort bemærkning, og den er rettet til Socialdemokratiets ordfører, nemlig Anne Vang. Det er i en vis forventning om, at det ikke er allersidste gang, Socialdemokratiet har en ledende funktion i budgetforhandlingerne.

Nu har jeg haft den store fornøjelse at deltage i finanslovsforhandlinger, og selv om jeg har været med til mange spændende metoder, så har jeg dog aldrig været ude for så ukvalificeret en proces. For mig er det fuldstændig uacceptabelt, at man møder op til nogle forhandlinger, hvor man ikke har nogen papirer liggende, hvor man ikke ved, hvad det er, man snakker om i form af noget, der er nedskrevet.

Jeg mener, der har været tale om en forhandlingsproces med et uhyre ringe materielt fundament. Når man først sent i processen får papir på de tal, man forhandler om, så er det stærkt begrænsende for kvaliteten. Når man først meget sent bliver præsenteret for forligstekster indeholdende adskillige politiske åluser på et tidspunkt umiddelbart før sløjferne skal bindes og midt om natten, så er det direkte undergravende for en demokratisk proces. Det lægger op til en forhandlingskultur, hvor fysisk styrke og evne til at håndtere mangel på søvn er den vigtigste kvalifikation.

Den nuværende socialdemokratiske ledelse har i hvert fald i ord givet udtryk for, at det ikke skulde være stilen. Nu håber jeg så på, at den kollektive hukommelse i Socialdemokratiet vil bidrage til at viderebringe denne kommentar til de kommende perioder.

Hvis nogen så spørger: Jamen hvor ved du dog alt det fra, vi kunne jo se, du sad jo ikke selv og var med i forhandlingerne? Nej, men i Enhedslisten har vi altså det princip, at de mennesker, der forhandler, har et bagland, og så har man en pingpongproces, hvor man diskuterer det indhold, man bliver

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

præsenteret for i forhandlingerne, og man tager en kollektiv beslutning om, hvordan man skal forholde sig til det.

En sådan proces opfatter jeg som en fundamental demokratisk proces, og hvis den undergraves med de metoder, som forhandlingerne foregår under, ja, så tror jeg nok, at det generelt og meget grundlæggende er undergravende for kvaliteten af de beslutninger, der træffes. Det kan vi konkret se med de tekster, der nu foreligger. Jeg aner ikke, hvilket parti der har ejerskab til de udtalelser og de formuleringer, der er i forligsteksten, men det er i hvert fald ikke udtryk for en forhandlingsproces. Det synes jeg er stærkt utilfredsstillende.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det lød, som om det er nødvendigt at understrege, at alle de partier, der står bag ved budgetforliget, har skrevet under både på tallene og på teksten.

Carl Christian Ebbesen (O): Ja ja, men selv om man har skrevet under på en budgetaftale, så kunne man jo godt have ønsket sig noget mere eller noget andet. Men det ændrer ikke på, at Dansk Folkeparti jo også har skrevet under på budgetaftalen, og det har vi selvfølgelig, fordi vi har været rigtig, rigtig glade for og tilfredse med, at der trods alt kom lidt ekstra penge til den kollektive trafik, et område, som Dansk Folkeparti har talt varmt om i mange, mange år her i Borgerrepræsentationen, og som vi mener er vigtigt for at løse nogle af de trafikale problemer og udfordringer, der er i København.

Vi er også utroligt glade for, at det lykkedes at få en ekstra indsats i forhold til de svageste ældre, en indsats, som er mere hjælp, men også, at man har fokus på, at antallet af de mange forskellige hjemmehjælpere, som kommer i hjemmet, bliver nedbragt. Det er faktisk sådan, at 1.400 borgere, ældre her i København har mere end 20 forskellige hjemmehjælpere, som går ind og ud af deres dør i løbet af en 4-ugers-periode. Det bør kunne bringes ned, man bør kunne omstrukturere og ændre den organisation, der ligger bag de her besøg. Men der er ingen tvivl om, at det selvfølgelig koster nogle penge, og nu er der så sat et beløb af til at prøve at gøre en indsats i forhold til det.

Dansk Folkeparti er også meget glad for, at den her berømte klippekortmodel, som jo sikrer øget uddannelse af vores plejepersonale og muligheden for at få et løntillæg, bliver udmøntet og fortsættes nu med en permanent ordning. Det har været en af Dansk Folkepartis hjertesager også ved tidligere forlig.

Vi er glade for, at partierne har skrevet under på, at de forpligter sig til, at der skal komme et kulturhus på Østerbro, og vi ser frem til, at det forhåbentlig er kommet en del nærmere.

Vi er også rigtig glade for, at handicapområdet generelt har fået et løft. Det har sørenjensenmig også været tiltrængt. Den behandling, der har været igennem de sidste år af de handicappede, har simpelt hen ikke været tilstrækkelig. Der har været for mange, synes vi, uheldige sager, som heldigvis også har været bragt i pressen, så man har kunnet forholde sig til dem. Men der har været et for stort omsorgssvigt, og der er simpelt hen for få aktiviteter på vores bosteder i forhold til handicapområdet. Så vi er glade for, at der trods alt er kommet et løft.

Vi er også glade for, at vi har fået åbnet begravelsespladsen i Møllegade, således at det bliver muligt for den københavnske befolkning og turister at komme der og se den, det sætter vi stor pris på.

Nogle af de ting, som Dansk Folkeparti ikke fik med, men som vi fortsat vil arbejde for, fordi vi faktisk er meget kede af, at vi ikke fik det med, det er en større indsats i forhold til demensområdet. Der er simpelt hen for mange af vores helt svage demente borgere i København, som ikke får en værdig pleje af specialuddannet plejepersonale. Så vi ville gerne have haft flere demensplejehjemspladser, og det vil vi fortsat kæmpe for.

Vi er også meget kede af, at vi ikke sikrede, at vi kunne få genindført den grundige rengøring. Det betyder utrolig meget, at der er pænt og rent i de ældres hjem, og jeg synes, det er helt rimeligt, at man mindst en gang om året får gjort grundig rent. Men det er også et område, som har gjort mig meget ondt, at det ikke er lykkedes at komme igennem med det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

Det, som det her budget grundlæggende bærer præg af, det er jo, at hele børneområdet har fået et meget, meget stort og meget massivt beløb. Jeg tror, at hvis man lægger beløbene sammen for de 4 kommende år, så beløber det sig faktisk op til 2 mia. kr. Det er helt nødvendigt, og det er også grunden til, at Dansk Folkeparti bakker helt op om den budgetaftale, der er indgået. Det gør vi, fordi det er nødvendigt, at vi sikrer de borgere, der flytter til København, og de borgere, som vælger at få børn – og det skal de bare gøre, de skal helst få endnu flere børn, det er utrolig vigtigt, at vi sikrer, at når jeg og andre BR-medlemmer herinde bliver rigtig gamle, så er der også nogen til at passe og pleje os, så få nogle børn! – at deres børn kan blive passet, at der er vuggestue, at der er daginstitution, børnehave og også mulighed for, at de børn kan gå i skole. Det er vigtigt, og det er grunden til, at Dansk Folkeparti bakker helhjertet op om den aftale, der er indgået.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, og den sidst indtegnede er Jens Kjær Christensen.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ja tak, og det er med stor fornøjelse, jeg får ordet nu. Jeg har nemlig lige haft en lille sludder med borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og han har lovet mig at overveje, om han vil blive overborgmesterkandidat igen måske på et senere tidspunkt.

Se sagen, jeg vil sige noget om, det er også om borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og det er også borgmester Pia Allerslev. Jeg mener egentlig, de to partier må have svigtet på en eller anden måde, for en hjertesag, et fællesskab mellem de to områder er blevet glemt, fortrængt i de sene natte timer. Ikke engang en lille tekstlinje kunne der blive plads til. Det havde været nok at afsætte 100.000 kr., men nej.

Konsekvent har man undgået at tage stilling til et spørgsmål, vi har behandlet i Borgerrepræsentationen igennem snart 2 år endende op med, at Borgerrepræsentationen faktisk har besluttet noget, som desværre forligspartierne minus Enhedslisten – jeg glæder mig til, at andre også melder sig på banen – Enhedslisten har fightet for, at vi selvfølgelig ikke laver gammeldags gymnastiksale på de nye skoler.

Alle kender diskussionen, vi skal have idrætshaller, som også kan bruges uden for skoletiden af det lokale foreningsliv. Alle ved, at vi står foran nyt skolebyggeri, og så er det jo egentlig helt fantastisk, at man kan være så kortsigtet, ikke engang selv hvis der ikke var plads i det her budget, så at sige, den skal søreme have i hvert fald på tekstlinjen, så der bliver holdt liv i det her, så forvaltningerne nu ikke skal til at arbejde efter, at det skal være små gymnastiksale.

Jeg har det bare sådan, nu har jeg stået og snakket om de her gymnastiksale så mange gange, det kan godt være, nogle bliver trætte af det. Men det er jo sjældent, at man har gennemdebatteret noget i denne her Borgerrepræsentation, hvor i øvrigt alle er fuldkommen enige, og derfor er det selvfølgelig noget mystisk, at det overhovedet ikke optræder.

Jeg vil også sige, at det er mærkeligt, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, man kan ikke sige, borgmesteren er blevet forfordelt her i forbindelse med det her budget, det er da mærkeligt, at der ikke engang har kunnet optræde et lille beløb, jeg tror, forvaltningens opgørelse var 2 mio. kr., til projektering. Jeg forstår det simpelt hen ikke ud af de her store beløb. Altså det er jo et lille bitte mikroskopisk hjørne. Er det, fordi man pludselig ikke prioriterer det, er det, fordi man har glemt det, eller sover man i timen?

Jeg skal love for, at Enhedslisten vil tage initiativ i denne her forsamling til, at spørgsmålet kommer op igen, for, at det ikke skal gå i glemmebogen og for, at den nye Borgerrepræsentation skal have mulighed for selvfølgelig at reparere på dette fuldkommen utålelige forhold, at vi skal fortsætte med at bygge utidssvarende gymnastiksale.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Skandale ja, Jens Kjær. Altså Jens Kjær Christensen ved lige så godt som alle andre herinde, at det her er et krisebudget. Det har Enhedslistens borgmester i øvrigt også været heroppe på talerstolen og slå fast.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Situationen er jo den, som også Rikke Lauritzen har sagt, at der er en hel, hel række ting, som har måttet skæres ud i forhold til de ønsker, som jeg tror, alle herinde har haft.

Hvis vi tager udbygningsplanen på børn- og unge-området, så var der jo en plan, som kostede 2,4 mia. kr., hvis der skulle laves de ting, som vi gerne ville have, udbygning af daginstitutioner, udbygning af skoler, udbygning af fritidshjem, udbygning af klubber og idrætshaller osv.

Øvelsen i budgetforhandlingerne har jo netop været at få reduceret det beløb, så vi kunne få budgettenderne til at hænge sammen. Derfor er der f.eks. ikke klubber med, hvilket jeg beklager meget, meget dybt, lige så dybt som alle andre i disse bandekrigstider. Jeg havde gerne set, at vi ikke skal til at tvangsudmelde børnene af klubberne, når de er 11 år.

Så det er begrundelsen, som alle kender, for, at der simpelt hen ikke har været råd til det.

Jeg er så enig i, at der kunne da nok have været en tekst med. Nu var det jo ikke lige SF-borgmesteren, der sad og formulerede den tekst, som vi efter de der 23 timer endte med at skrive under på. Så i den forbindelse vil jeg også godt tilslutte mig det, der er sagt om hele processen. Processen har været uprofessionel, den har været uigennemsigtig, det har været svært at forholde sig til tingene. Hvis vi havde haft papirerne på forhånd, så havde der jo været bedre mulighed for at få sådan et tekststykke med og have fået det vigtige spørgsmål, som Jens Kjær her rejser, med.

Men jeg kan forsikre for, at SF i lige så høj grad som Enhedslisten ønsker, at der skal bygges idrætshaller i forbindelse med skoler, når det er muligt.

Så vil jeg også, nu jeg er kommet herop, ikke for at tale om overborgmesterspørgsmålet, det debatterede vi nok i går, men så vil jeg godt lige kommentere omkring det med voksen-barn-ratioen.

Det er rigtigt, at der står i det her ændringsforslag, at de 15 og 30 mio. kr., som vi reducerer enhedspriserne med, så vidt muligt, så vidt muligt skal tilvejebringes, uden at man skærer i voksen-barn-ratioen. Det er nødvendigt at sige, at det er så vidt muligt. Den intention deler vi også i SF, at vi skal skære så meget administration væk som overhovedet muligt. Vi skal sørge for, at så mange penge som overhovedet muligt ender ude på de enkelte stuer og ender ude hos børnene og pædagogerne.

Men jeg har også i budgetforhandlingerne sagt, at det her kan ikke undgå at gå ud over voksen-barn-ratioen, når man ser på det samlede budget, det er simpelt hen ikke muligt. Alle har været vidende om, at det her er en hensigt, som vi går efter, men det er også sagt klart og tydeligt, at desværre er det ikke muligt. Det skal også siges her, så det står klart for alle, at det er sagt, og det nu også er nævnt her offentligt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror, det er nødvendigt at sige, at den proces, der anvendes, bærer selvfølgelig alle de partier, som har indgået i den, et fælles ansvar for, ligesom de gør for det resultat, der er kommet ud af det. Derfor kan det jo godt være, at der alligevel er nogle, der i dag har brug for at fremhæve nogle ting, og det er man selvfølgelig i sin gode ret til. Men processen kan man selvfølgelig heller ikke løbe fra som partier.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg havde egentlig tænkt, at budgettet talte meget godt for sig selv, og derfor behøvede jeg ikke at stå op her og fremhæve det ene og det andet og det tredje. Men når nu Jens Kjær Christensen alligevel kalder lidt på en kommentar, en forholde sig til det, så vil jeg berolige Enhedslisten med, at jeg i hvert fald og Venstre, og jeg tror i virkeligheden også kultur- og fritidsforvaltningen, stadig væk har fuldstændig den samme opfattelse, som vi havde før det her budget, at det giver ikke nogen mening at bygge en skole uden at bygge en ordentlig idrætsfacilitet i sammenhæng med det. Det giver heller ikke nogen mening at renovere to små gymnastiksale, når man i stedet for for lidt flere penge kunne have fået en skoleidrætshal.

Derfor er jeg også rigtig glad for borgmester Bo Asmus Kjeldgaards tilsagn om, at selvfølgelig ser vi på det her i det tempo, skolerne kommer dumpende ind.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

Ørestad er selvfølgelig et problem i forhold til arealmæssighed derude, men der kommer andre skoler, og der vil jeg meget, meget gerne være med til at finde de penge. Jeg vil også give Jens Kjær Christensen ret i, at med det budget, som børn- og unge-forvaltningen har fået, så kunne det godt være, man kunne snige 5-10 mio. kr. ind til at lave noget ordentligt på skolerne, når man nu er i gang.

Så den proces vil jeg meget meget gerne være med til også at have fokus på, og så kunne Enhedslisten og Venstre måske tage hinanden i hånden næste år, når vi laver budgetforhandlinger igen, og sørge for, at det bliver skrevet ind på den rigtige måde. Jeg skal beklage, at jeg ikke i den sene natte-time var helt vågen nok til at kunne gennemskue, hvad det var for nogle ting, der var blevet skrevet og ikke var blevet skrevet.

Når jeg nu står her alligevel, så vil jeg bare fremhæve en af de ting, som forhåbentlig kan være med til at gøre, at vi i København kan være os selv bekendt på idrætsfacilitetsområdet, og det er jo det faktum, at vi i det her budget fik gennemført, at vi nu kan begynde at sælge noget af den dødvægt, vi har i København. Her tænker jeg ikke på politikere og andre gode mennesker. Jeg tænker på bygninger, som vi ejer, men ikke benytter os af selv, men lejer ud til tredjemand: Cirkusbygningen, Langeliniepavillonen, campingpladser, vandrehjem og andre gode ting, endda Den Hvide Kødby. Hvorfor ejer vi det, hvorfor sælger vi det ikke og bruger de penge til noget bedre?

I budgettet er der simpelt hen kommet til at stå, hvis man sælger en ejendom på denne her liste – omkring 1,2 mia. kr. er der for – så skal det geninvesteres i nye idrætsanlæg, i nye idrætsanlæg. Det synes jeg var en af de rigtig, rigtig gode ting i det her budget. Det kunne jo være, at Jens Kjær Christensens bekymring om, hvor økonomien kommer til skoleidrætshallerne, måske også kunne være med til at blive finansieret ad den vej. Så jeg håber da, at Enhedslisten også er med til at sige god for, når vi nu forhåbentlig får gode købere til nogle af de her forskellige ejendomme, at man så også fra budget-partiernes side er klar til at sælge, så vi kan få nogle nye gode ting til københavnere.

Derudover synes jeg, at mine gode kolleger fra både De Konservative og Dansk Folkeparti og alle de andre partier har fremhævet mange af de fordele og også nogle af de bekymringer, der har været om processer og om, hvad der mangler og alt det her, det skal jeg lade være med at tærskelanghalm på. Men jeg vil blot konstatere, at det er da glædeligt, at vi kan samle hele Borgerrepræsentationens partier om et fælles budget. Jeg håber, at vi snart kan komme i gang med en afstemning, så budgettet kan blive effektueret.

Rasmus Jarlov (C): Jeg synes også, det er glædeligt, at det lykkedes at få borgerlig indflydelse igen i år på det her budget.

Grunden til, at jeg går på talerstolen, er overborgmesterens kommentar før om, at man skal stå inde for processen, når man har valgt at tilslutte sig et forlig. Det mener jeg bestemt ikke. Jeg mener, at det er rigtig sundt at få evalueret på processen, så man kan gøre den bedre næste gang. Hvis man ikke kan gøre det her i salen i Borgerrepræsentationen, hvornår skulle man så kunne gøre det? Der er alligevel ikke nogen, der i virkeligheden kommer til at høre om, hvad vi har sagt herinde, ud over den her snævre kreds. Så det vil være god ledelse at tage imod feedbacken og sikre, at processen bliver endnu bedre næste gang.

Ud over det så vil det selvfølgelig blive alt for langt, hvis jeg skulle ridse op alle de ting, som jeg godt ville have haft anderledes. Men jeg vil selvfølgelig også takke for forliget her trods alt. Tak.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nu til borgmester Pia Allerslev, det der med tilbuddet om, at det er Venstre og Enhedslisten, der udgør ryggraden næste år. Der er vi jo nogle, der først må snakke med LO ifølge Klaus Bondam – nå, spøg til side.

Til overborgmesteren vil jeg sige, næh, jeg har i hvert fald ikke, hvis bemærkningen var rettet til mig, tænkt mig at løbe nogen som helst steder, jeg bliver nemlig stående på det her spørgsmål, fordi det har været oppe så mange gange.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 8. oktober 2009**

Jeg er heller ikke bekymret, som Pia Allerslev egentlig antyder, for at finde penge, selvfølgelig kan man finde de penge.

Konklusionsmæssigt må jeg bare sige nu, at med den her lille debat så tegner der sig allerede et flertal. Så jeg går ud fra, at det bliver et simpelt piece of cake, at de partier, som ønsker at bygge idrætshaller i stedet for gymnastiksale, selvfølgelig laver et forslag inden udgangen af denne her periode, som så selvfølgelig skal indgå i forhold til de forhandlinger, der kommer næste år i forbindelse med budgettet, men dog så man på fornuftig vis kan planlægge, at det kommer.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg må altså indrømme, at jeg synes, det er en lille smule mærkeligt, hver eneste gang vi diskuterer enhedsomkostninger i forhold til SF's borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, eller om det er hans forvaltning, det ved jeg ikke. Det er nu 3 uger siden, at jeg har stillet et spørgsmål om, om man kunne prøve at få udspecificeret, hvad de der enhedsomkostninger egentlig består af, hvor meget ligger ude på institutionerne, hvor meget ligger i forvaltningen. Jeg har ikke fået det svar endnu. Det kan godt være, det er rigtig, rigtig svært at finde ud af, men så bliver det også rigtig, rigtig svært at skulle sætte sig ned og finde ud af, hvor er det så, at vi skal prøve at kigge på, om man kunne bringe de her enhedsomkostninger ned.

Jeg vil bare spørge borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, jeg ved godt, det har været vigtigt at få ordene så vidt muligt ind i budgetteksten, men borgmesteren må vel være enig med mig i, at det så betyder, at det første, man går ud og prøver at finde nogle besparelser på, i hvert fald ikke er børn-voksenratioen. Det betyder også, at vi ikke allerede nu går i gang med at lave en grønthøster på kompensationsordningerne. Det betyder også, at vi ikke allerede nu går i gang med at fyre personale på baggrund af det her, forhåbentlig, for jeg håber virkelig, at der gøres en indsats for at finde de penge et andet sted.

Jeg håber også, at det, når vi skal til at begynde at arbejde med det i udvalget, lykkes at finde et svar på, hvad det egentlig er, de enhedsomkostninger indeholder. Det kan godt være, det ikke er lykkedes i den tid, jeg har haft stillet spørgsmålet, men at vi i hvert fald når det, inden vi skal behandle sagen i udvalget, fordi ellers bliver det meget, meget svært at komme til bunds i det her.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jamen jeg vil godt for Rikke Lauritzen gentage det, jeg har sagt heroppe også sidste gang, nemlig at vi ønsker, at så mange af de budgetter og de kroner, som børn- og unge-området har fået, skal ende ude på de enkelte stuer, de skal ende ude ved pædagogerne, og de skal ikke bruges på administration. Derfor ligger der også en udmøntningssag, som vi skal diskutere i udvalget her den 4. november, hvor vi skal drøfte, hvordan vi bedst udmønter det budget, som vi i fællesskab har indgået.

Så det står fast, at vi starter ikke med at tage pengene fra voksen-barn-ratioen, tværtimod, vi prøver at forhindre, at vi tager pengene derfra.

Men det, jeg så også har sagt, det er, at hvis man på baggrund af den her sætning forsøger at bilde nogle ind, at man kan undgå at ramme den der voksen-barn-ratio, når vi samlet set skal spare omkring 250 mio. kr. på vores budget via den udmøntningssag, som Rikke Lauritzen også var med til at vedtage i udvalget, og administrationen beløber sig til trehundrede og nogle millioner, så er det jo klart, at det ikke kan undgås, at det kommer til at gå ud over servicen. Det er blevet sagt hele vejen igennem.

Men vi har været enige om alle sammen, samtlige partier, at vi gerne vil omprioritere til fordel for bl.a. det sociale område. Det var meget vigtigt for os, at der blev overført penge til handicappede børn, til boliger til psykisk syge og driften af dem. Derfor er vi jo gået ind i den her omstilling, det står SF fuldt ved, jeg synes bare, der skal være ærlighed omkring, hvad det er vi har besluttet.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 8. oktober 2009

Rikke Lauritzen (Ø): I må altså meget undskylde, men når borgmesteren begynder at blande pærer og bananer sammen, så bliver jeg altså lige nødt til at gå herop. Det er ikke 200 mio., vi skal spare på de her kompensationsordninger i forhold til enhedsprisen, det er 15 mio. Det synes jeg er vigtigt at sige her, om ikke andet, så fordi vi faktisk kun bruger 11 mio. på kompensationsordningerne, og så ved enhver, også selv om man ikke er bedre til økonomi end jeg i hvert fald er, at så kan man ikke spare 200 mio. Det er 15 mio. Derudover har udvalget med borgmesteren taget 30 i forvejen, så jeg vil godt se, hvad det er for nogle resterende penge, man tænker, man kan tage der. Men det er altså 15 mio., borgmester.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Vi får jo den her debat. Det er rigtigt, at det er 15 mio. i det her forslag og 30 mio. ud over det.

Ud over det ligger der jo så alle de besparelser eller omstillinger, eller hvad man måtte kalde dem, som vi har vedtaget på udvalgsrådet, og det får også betydning for serviceniveauet på institutionerne, det kan det ikke undgå.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Så skal vi til at stemme.

Afstemninger

(Afstemningerne under disse punkter findes i beslutningsprotokollen for 8. oktober 2009).

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Budgettet er hermed godkendt. Skatteprocenten er uændret 23,8. Ud over at ønske hinanden tillykke med resultatet kan jeg oplyse, at der ikke er flere sager til behandling for åbne døre.

Disse sager sag blev behandlet for lukkede døre:

18. Leje af lokaler til voksenteam (Fortrolig) (2009-92473)

=====

19. Salg (Fortrolig)

Mødet sluttede kl. 18.05